

Лос Українці

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 134 (1634) • Вівторок, 22 липня 1997 року • Ціна договірної

Олександр МОРОЗ: «Я задоволений тим, що парламент працює професійно»

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ
ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Глава українського парламенту зустріч з журналістами присвятив деяким питанням роботи сьомої сесії (нагадаємо, що її подовжено до 29 серпня). Шестимісячний період у парламентському житті, підкреслив у вступному слові Олександр Мороз, в основному був присвячений проблемам економіки і впровадженню в життя Конституції України. На думку Голови Верховної Ради, цей етап був досить напружений і успішний. Особлива характеристика сьомої сесії — нескінченна бюджетна тема:

— Розгляд бюджету, розгляд податкових законів

і все, що з цим пов'язано, підтверджує високий професіоналізм парламенту.

Олександр Мороз пояснив, чому виникла потреба продовжити сесію до 29 серпня. Йдеться про зміни до Конституції. Сьогодні є три блоки пропозицій щодо цих змін. В Основному Законі, за словами Голови Верховної Ради, є явні недосконалості, які можна обходити, але можна просто привести до відповідних норм, щоб не виникало жодних сумнівів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Будемо з хлібом, із добрим

Минулої суботи Президент України Леонід Кучма перебував у Херсонській області. Він ознайомився з ходом збирання врожаю зернових та овочів у район господарства, побував на станції, надавав антактану сільськогосподарській техніці Херсонського комбайнового заводу, товарів народного вжитку. Президент заявив, що цього року Україна буде з хлібом і, порівняно з урожаєм 1996 року, з добрим хлібом.

У країні макових мрій живуть з кайфом.

Вивчаємо проблему

Але недовго

Наприкінці червня в Доісеську відбулося урочисте відкриття... апт-парку. Навряд чи когось міське управління архітектури видавало дозвіл на аналогічний витвір. Уявіть собі намальовану на бетонних плитках бомбу уповільненої дії макової толони із запалювальним кільцем — на фоні прозорого циліндру шпиріа. І чорним — іменна, десятки імен: Таня, Олег, Стас, Сеня, Оля... Попервах юні художники неформали у такий спосіб прагнули уніфікувати імена своїх друзів-наркоманів. Втім, за кілька днів роботи під пекучим сонцем автори полотно (довжиною метрів десять) таки не встояли перед настійливими умовляннями і всього за плянкую холодною мива дозволяли залишити свій слід в історії зашкавченим переходом. Символічно, що бетонні плити, на яких юні волонтери розташували антиСНІДівську і антинаркотичну агітацію, огорожують будівництво найбільшого в Доісеську православного храму.

(Закінчення на 13-й стор.).

Лист на першу полосу

Нашкодить і... зникнуть

За три роки голова, якого привезли до нас із іншого села, ловив КСП «Таврія» до ручки. А перет звітно-виборчими зборами атк. Тихо зникла з села і голова Великоблагівщенської сільради, від якої виборці вимагали відзвітувати про свою роботу. Крім економічних реформ, поганого настрою, ні люди залишили по собі фактично зруйнований музей, в якому було зібрано унікальні експонати до 100-річчя села: зникли стіли, шити, шафи, стейди тощо. Що, знову починати з чистого аркуша?

Іван ЧУЧА, краснавиц.
Горностаївський район Херсонської області.

- У Києві розпочала роботу місія 2-го Європейського агентства Міжнародного валютного фонду.
- У столиці підписано меморандум християнських конфесій України про несамостворення силових дій у взаємодіях.
- На головному каналізаційному колекторі Севастополя сталася аварія і викид нечистот у море.
- Міністр закордонних справ Геннадій Удовенко взяв участь у Празі в семінарі НАТО з питань розробки військово-політичних рішень.
- У Ліберії зазнав аварії український вертоліт Мі-8 з екіпажем із трьох чоловіків.
- Набрали чинності нові тарифи на послуги зв'язку.
- У Центральному будинку художника відкрилася виставка живописних творів Марії Лізюгуб.
- Відзначено 90 років з дня народження поетеси Олена Тесля.

Він пам'ятає про «тіні забутих предків»

Сьогодні в Україну з офіційним візитом прибуває Президент Республіки Вірменія Левон Тер-Петросян. У програмі його візиту зустріч з Президентом України Леонідом Кучмою, міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком та главою обох держав підпишуть ряд двосторонніх документів та зроблять спільну заяву. Вірменський Президент покладе вінки до меморіалу жертв голодомору та на могилу Неідомого солдата. Перебачено також широку культурну програму, в рамках якої відбуватиметься урочисте відкриття Леонідом Кучмою та Левон Тер-Петросяном пам'ятника вбитому катожисеріо-ві Сергію Канаржянову.

Кому треба — дономагай

Близько ак 1,9 млн. грн. виділили шефи для українського флоту в період з січня 1997 року. За словами старшого офіцера з координації нефісських зв'язків адміністративного відділу секретаріату командування ВМС України підполковника Олега Найдю, найбільш активно надавали допомогу Кіровоградська, Вінницька, Дніпропетровська області та Київ. Для шийови нефісської роботи із кораблів та військових частин було закріплено за різними районами та містами України, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

P.S.

Олександр МОРОЗ: «Я задоволений тим, що парламент працює професіонально»

щодо подолання втоми. Це не є поганим на поновлення президентських повноважень. О. Мороз. Ідеться лише про відрегулювання механізму відносин.

Журналісти цікавилися, як розподілялися на пленарних засіданнях 28—29 серпня питання про продовження повноважень парламенту. Відповідаючи на це запитання, Олександр Мороз сказав, поки що такого питання немає в переліку. Якщо депутати зберуть 150 підписів, то вони будуть включені до порядку денного. А його позиція стосовно пролонгації повноважень діяльності іншійго парламенту залишається попередньою — цього робити не можна. Олександр Мороз у принципі підтримує зміну в Конституції строків діяльності парламенту з чотирьох до п'яти років, але вона повинна бути реалізована для нього складу Верховної Ради.

У запитаннях журналістів торкалися ще однієї делікатної теми. Перед затвердженням Прем'єр-міністра Валерія Пустовітського набіть були певні доводження: разом із даченою державою парламенту з боку Президента нарастали надії «благословення на закон «Про мовний режим» і закон «Про політичну свободу», але цього не відбулося. Чому? О. Мороз зазначив, що в нього особисто ніяких доводжень не і з ним не було жодних формальних порушень такі питання. (Можли-

во, результати голосування саме й були настільки високими, що переконувати умов якоюсь чином не було дотримано). Щоправда, Олександр Мороз зазначив, що в нього була розмова з Президентом про прийняття Закону «Про місцеві державні адміністрації».

— Я зрозумів так, що він гарантував підписання цього закону. Однак ми своєю одержали знову ж таки загального змісту листа, в якому підкреслюється, що треба переглянути норми цього закону. Але Верховна Рада прийняла рішення остаточно, конституційно більшість подолала veto Президента. Тому такі застереження небувають увагою — прийнятий закон цілком відповідає Конституції України.

На прес-конференції зайшла мова і про Кабінет міністрів. Олександр Олександрович наголосив:

— Треба, щоб Кабінет міністрів був Кабінетом міністрів, щоб ми не розглядали за ініціативою депутата ті важливі акції, які стосуються життєдіяльності економічної сфери в цілому або вирішення долі тих надзвичайно важливих об'єктів (газу, нафти), які можуть призвести до катастрофічного стану.

За словами Олександра Мороза, характерним прикладом було голосування за приватизацію комбінату або Запорізького авто-

заводу. Невже Кабінет міністрів вирішує, що ці питання потрібно вирішувати на початку бюджетного року і вносити відповідні пропозиції та відкоригувати рішення? На те він і Кабінет міністрів. А чимілярд 400 мільйонів доларів. До того ж зростає боре перед парламентом — Руїнисто, яка вилата була близько 100 мільйонів доларів.

Сьогодні Міністерство фінансів вважає, сказав О. Мороз, що ми принципово повинні спочатку визначити національний дохід, потім увести видатки і коригувати ці залежно від дохідної частини бюджету. Все правильно, кричати одного. В для уряду жодним чином не налягає, що спочатку треба вилучити на формування національного доходу лише тоді можна говорити про щось інше, лише тоді про ділитися.

Олександр Мороз докладно відповів і на інші запитання працівників засобів масової інформації. Проте, чому він не має годин свого мовлення на тиждень, як це практикується у всіх цивілізованих країнах. Голова парламенту зазначив, що це бачилося для нього питання.

— У нас справді: або комується діяльність Верховної Ради у вигляді якоїсь «акції», або у вигляді закритих засідань, або формаций, що, на мій погляд, є певною мірою посланням на сво-

боду інформації. Я розумію, що коментар будь-якого кореспондента, як і депутата, суб'єктивний, але він не повинен бути такою мірою заангажований, залучений від якоїсь установи. Я сподіваюсь, що ми відвоюємо та відновимо і депутатський канал, і інші передачі, які докинуть до виборів інформацію без викривленого дзеркала.

На закінчення Олександр Мороз сказав, що у будівлю парламенту 29 серпня буде закінчено роботу своєї сесії. Після цього Конституційний суд розгляне всі процедурні питання, пов'язані з внесенням пропозицій до зміни Конституції, щоб на наступній сесії депутати могли розглянути її го ступі. Але незалежно від того, чи буде внесено зміни до Конституції, чи ні, Голова Верховної Ради сподівається, що 15, 20 вересня парламент прийме Закон «Про вибори на змішаній основі».

— Я задоволений тим, що Верховна Рада працює професіонально, — провисав за журналістами, підсумував сказав Олександр Мороз. — Я не задоволений тим, що не вдалося реалізувати все, що було в нас намірено, але, як ми вважаємо, що зроблено те, що можна було зробити мінімально складом парламенту.

На цій оптимістично-песимістичній прес-конференції і завершилася.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Система організації державної влади потребує реформування

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на пленарному засіданні сьомої сесії Верховної Ради України 18 липня 1997 року

Шановні народні депутати!

Сьогодні завершується важливий етап сьомої сесії Верховної Ради України. Більше місяця ми працювали практично в сесійному режимі. Статистика свідчить, що це була одна з найпродуктивніших і найбільш напружених сесій парламенту. Відпрацьовано 108 робочих днів, у тому числі 14 в пленарному режимі — 84 засідання 65 за попередню затвердженням графіком. А для порівняння на третій сесії відпрацьовано 64 дні, на п'ятій — 71. На нинішній сесії відбулося 135 пленарних засідань, розглянуто понад 490 питань.

Але структура розглянутих питань засвідчує, що найбільшу частину уваги серед них мали питання, які стосувалися прийняття законів (майже 85 відсотків). Верховна Рада прийняла 110 законів, у першому та другому читанні схвалено майже 50 законопроектів. Крім того, опрацьовано в комітеті, підготовлено до розгляду у першому читанні близько 100 законопроектів, з них для розгляду на восьмій сесії — 63.

Сіда відзначити, що з числа прийнятих Верховною Радою для повторного розгляду поверталися 27 законів, що є нормальним станом у точки зору непродуктивний витрат зусиль законодавчою органу.

Питання, пов'язані з реалізацією парламентською організаційно-установою повноважень становили 53, або майже 12 відсотків. Серед них сіда відзначити обрання майже 500 суддів, що обумовлено винятками Конституції України.

На нинішній сесії розглянуто питання, пов'язані з реалізацією Верховною Радою контролних повноважень, лише 17, що становить 4 відсотки від загальної кількості. Крім інших причин це, на мій погляд, пояснюється недостатнім конституційним та законодавчим визначенням форм і процедур парламентського контролю.

Таким чином, основним напрямом діяльності парламенту на сьомій сесії продовжувала залишатися — і продовжує залишатися — законодавча робота. Інтересна на завершення сесії розгляду проекту закону про вибори, поправок до Конституції підтверджує, що ця тенденція буде збережена.

У структурі законодавчої діяльності

парламенту становлять питання економічної політики — 172, або 45,3 відсотка; питання соціальної та гуманітарної політики — майже 70, або 18 відсотків; питання, пов'язані з прийняттям законів у політичній сфері, — 10, що становить 2,6 відсотка. Крім того, що стосуються державного будівництва і правової політики, — 97, або більше чверті від загальної кількості питань. Серед останніх значну частину становлять закони, призначені до виконання органами виконавчої влади Конституції України.

Особливе місце серед питань законодавчої роботи на нинішній сесії посідає розгляд закону про державний бюджет та законів, пов'язаних з формуванням бюджету на 1997 рік. Такі закони було прийнято близько 38, тобто майже 8 відсотків від загальної кількості питань, пов'язаних із законодавчою роботою.

Взагалі, якщо розглядати діяльність Верховної Ради цього скликання, то виявляється певною тенденцією те, що в останні роки законодавчий орган стикався з якимось одним своєрідним питанням, навагою якого виривали політичні пристрасті, як, наприклад, казачки, падаючі під колеса законодавчої організації, то Тунгуський метеорит, порушуючи плановий роботу парламенту на досить тривалий період. Цього року у нас так була така тенденція, що в останні роки процесом. Але завдяки загодованості і професіоналізму парламенту ми подолали цей бар'єр і на нинішній сесії, на мій погляд, втрачати для держави і для авторитету законодавчого органу.

Отже, якщо коротко охарактеризувати зміст законодавчої діяльності впродовж сьомої сесії, то можна сказати, що вона була сконцентрована в основному на двох головних напрямках. Перший — законодавче забезпечення функціонування економіки України та соціальної сфери. Другий — впровадження в життя Конституції у сфері державного будівництва.

Сіда відзначити, що ми перебуваємо лише на початку становлення справді дієвості державної влади в законодавчому органі. Тому загальна структура питань, що була предметом розгляду Верховною Радою впродовж сесії, складалася певною мірою відносно позитивним є те,

що ми вперше в історії нашого парламенту на початку сесії затвердили загальні плани законодавчих робіт на 1997 рік, який було передбачено розробку більш як 100 нових законів та нормативних актів. Зазначені закони вживаються з Конституції України і спрямовані на її реалізацію.

Важливу роль на сьомій сесії закони є німа ті закони, котрі мають винятково важливе значення для нашої держави і суспільства. До них належать, зокрема, закони «Про Кабінет міністрів», «Про місцеве самоврядування», «Про ратифікацію Європейської Хартії про місцеве самоврядування», закони «Про місцеві державні адміністрації», «Про державну програму приватизації», «Про ліквідацію державної власності», «Про сільськогосподарську кооперацію», «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції», «Про внесення змін до Закону «Про державний суд» та до «Арбітражно-процесуального кодексу України», «Про збір до Державного фонду сприяння заселенню населення», «Про державну обов'язкову соціальну страхування громадян на випадок безробіття», «Про формування фонду для здійснення заходів щодо ліквідації Чорнобильської катастрофи» про приватизацію 1997 року установам. Останній бачок грошових заощаджень громадян відповідає до закону «Про державні гарантії відшкодування заощаджень», ратифікації Конвенції про захист прав і основних свобод людини, інші закони.

Я спеціально роблю цей перелік, бо у щоденній роботі нас не помічається, наскільки важливі ці закони, які мають значення для держави і суспільства, і розвитку економіки, і впровадження Конституції.

На розгляді Верховної Ради перебувають, прийняті в першому чи другому читанні на цій сесії законопроекти «Про професійні сілки», «Про вишу рад освіти», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади в засобах масової інформації».

Вирішено ряд важливих питань організаційно-установочного характеру. Зокрема, кричимо, що Верховна Рада на цій сесії затвердила частину Рахункової палати, відкрити

ши можливість для її діяльності, призначити голову Національного банку України. Наадо знову Президентів на приватизації державних підприємств, а також Державної комісії з чинних паперів та Фондової ради. Обрано ще одного суддю Конституційного суду з яким, що закінчилося обрання.

З огляду на відомо, що до вимог Конституції, структуру апарату Верховної Ради України, в складі якого вперше утворено Парламентське відділення, а також Конституційної Ради, в складі якого вперше утворено Парламентське відділення.

Приваємо, знову ж уперше в історії нашого парламенту, керівника апарату.

Разом з тим не вдалося вирішити деякі принципові питання з тим, як було заплановано, але необхідність яких визначила у Конституції України, деякі питання соціальної політики, що давно вже чекають законодавчого врегулювання.

Не прийнято до закону про такий важливий інститут демократії, переадресації Конституції, як Уповноважений Верховної Ради з прав людини.

Взагалі правозахисна та правохоронна на діяльність державних органів не стала предметом парламентської уваги парламенту. Нам не вдалося розглянути в порядку парламентського контролю надзвичайно важливі питання про стан законності і правопорядку в Україні. Тому об'єм об'єктивних зауважень з цього приводу народних депутатів.

Я думаю, що серйозні претензії треба пред'являти до голови комітету Олександра Жиря, оскільки він не відіграв у нас належної ролі у вивченні сесії. Однак воно все ще зімалося з порядком денного як негальтоване.

(Закінчення на 3-й стор.)

Заява про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру розглядається у місячний термін.

Стаття 14. Реєстраційний збір

За внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи встановлюється реєстраційний збір у розмірі, рівному покриттю витрат, понесених за зв'язку з внесенням до Державного реєстру. Розмір і порядок стягнення реєстраційного збору встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Зміни в Державному реєстрі

При зміні назви суб'єкта видавничої справи, основних статутних положень, засновника (співзасновників), вищу діяльність у видавничій справі в державний реєстр вносяться відповідні зміни.

Стаття 16. Відмова у внесенні суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру

Заяву про видавничу справу у внесенні його до Державного реєстру може бути відмовлено в разі, коли:

назва, програмні цілі, напрямки діяльності суб'єкта видавничої справи суперечать законодавству України;

заява про внесення до Державного реєстру, подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

суб'єкт видавничої справи з такою назвою уже внесений до Державного реєстру.

Заяву про видавничу справу у внесенні його до Державного реєстру молано після набрання законної сили рішення суду про припинення діяльності цього суб'єкта видавничої справи.

Відмова у внесенні суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру наслідатися записом у письмовій формі із зазначенням підстав відмови. Закінчення термін з дня подання заяви. Відмова може бути оскаржена в суді.

Стаття 17. Права та обов'язки засновника видавничої продукції

Засновники будь-якої видавничої продукції можуть бути: громадяни України, іноземні та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, юридичні особи України та інших держав.

Від засновників — авторів (співаторів), упорядників (співупорядників), перекладачів — можуть вимагатися зобов'язання щодо наявності редакційно-видавничої опрацювання, виготовлення та випуску у світ:

творів безліттературного, громадсько-політичного, рекламного, довідкового, навчального, наукового, технічного або прикладного характеру; виступів, декцій, промов, доповідей, проповідей;

музичних творів з текстом і без тексту; драматичних, музично-драматичних творів; творів образотворчого мистецтва.

фотографії, ілюстрації, карт, планів, ескізів; переклади, обробок, анотацій, резюме, оглядів, підсумків, інших складових творів за мовою, якою вони є результатом творчої праці, проведеної стосовно добору та розташування матеріалів без заповнення школи охорони творів, які до них належать; творів, які мають значення для власної кошти, кошти месенців, спонсорів, за рахунок благодійних та інших фондів тощо).

Засновник видавничої справи, об'єкта творчих висловів, самостійно вирішує питання про його ви-

користання чи розповсюдження.

Видавець має право бути замовником перед виготовленням та розповсюдженням видавничої продукції.

Умови виконання замовлення на видавничу продукцію, права та обов'язки сторін визначаються договорами між автором (співатором) чи особою, якій наділено право власності на об'єкт замовлення, замовником, видавцем, виготовником та розповсюдником, укладеними відповідно до законодавства.

Стаття 18. Видавництва, видавничі організації

Основною структурною ланкою у видавничій справі є видавництва і видавничі організації різних форм власності.

Видавництво, видавничу організацію ліють на підставі своїх статутів (положень), якими визначаються мета, завдання, функції та порядок діяльності.

Забороняється створення і діяльність видавництва, у статутному фонді яких бились 30 відсотків іноземних інвестицій.

Стаття 19. Права та обов'язки видавництва і видавничих організацій

Права видавництва і видавничих організацій гарантуються конституційно та законами України.

Втручання державних органів, їх посадовців осіб, громадських організацій, окремих громадян в організаційно-творчу діяльність видавства, а також цензура як контроль за ідеологічним змістом видань забороняється. Відповідними органами контролюється наявність інформації, що охороняється за законодавством.

Стаття 20. Права та обов'язки видавця

Права та обов'язки видавця у відносинах з автором (співатором) твору науку, літератури і мистецтва, з особою, яка має авторське право на інші види інтелектуальної творчої діяльності, будуються на основі законів України «Про авторське право і суміжні права», «Про охорону прав на винаходи та комерційні секрети», «Про охорону прав на промисловий зразок».

«Про охорону прав на знаки для товарів та послуг», інших законів України.

У урахування специфіки видавничої діяльності видавець має право:

формувати власну видавничу програму, визначати масштаби і тематичну спрямованість своєї діяльності; використовувати випущену за власною тематичною програмою видавничу продукцію для забезпечення статутної діяльності; розповсюджувати, розповсюджувати відповідно до законодавства, користуватися послугами іншого розповсюдника;

видавати як об'єднані, так і нез'єднані твори науки, літератури і мистецтва незалежно від їх призначення, жанру, обсягу, а також способу видання, виражені в письмовій формі будь-якою мовою, якими не обмежені права на них;

приймати від юридичних і фізичних осіб замовлення на підготовку і випуск у світ наукових, літературно-художніх, редакційно-видавничих та інших послуг відповідно до профілю своєї діяльності;

здійснювати купівлю-продаж видавничої продукції з метою надання пріоритету, надавати послуги суб'єктам підприємницької діяльності у роздрібній і оптовій торгівлі;

визнати у встановленому порядку за власний викидаєм твору науки, літератури і мистецтва на здобуття державних, громадських, міжнародних премій;

установлювати права та відповідні відносини з культурні зв'язки з видавцями інших держав;

брати участь у роботі міжнародних організацій видавств, представляти свою видавничу продукцію на національних і міжнародних конкурсах, виставках, ярмарках.

Видавець зобов'язаний здійснювати свою діяльність відповідно до законодавства України, поважати права іншої державної діяльності; сприяти утвердженню загальнолюдських гуманістичних цінностей, розвитку науки, культури, задоволенню духовних потреб українського народу, ставитися з повагою до національної гідності, національної своєрідності й культури всіх народів.

дотримувати норм авторського та патентного права, вимог державних і міждержавних стандартів, інших нормативних актів, що регламентують видавничу справу;

контролювати своєчасне розсилання виготовлених об'єктів безплатних і платних примірників видань;

подавати у встановленому порядку державу статистичну звітність, інформацію про випущені в світ видання;

забезпечувати збіжки, заповнені наслідком порушення за законодавством.

Стаття 21. Права та обов'язки виготовника видавничої продукції

Виготовником видавничої продукції можуть бути пографічне підприємство, інша юридична особа будь-якої форми власності, що реалізовує в Україні, іноземні та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, або юридичні особи інших держав, які мають у своєму розпорядженні засоби, потрібні для виробничих чи копіювально-розмножувальних техніку.

Виготовник приймає замовлення на виготовлення видавничої продукції за умови наявності у замовника документа про внесення його до Державного реєстру як суб'єкта видавничої справи. Без такого документа приймається до виготовлення лише видання, зазначені у частині третій статті 12 цього Закону.

Умови та терміни виконання замовлення на виготовлення видавничої продукції визначаються договором між замовником і виготовником. Спори між замовником і виготовником вирішуються судом.

Виготовник видавничої продукції несе відповідальність згідно із законодавством перед замовником за точне відтворення видавничого оригіналу, дотримання вимог щодо якості виконання кожного примірника видання у замовленому тиражі, державних і міждержавних стандартів, технічних нормативних документів.

Виготовник не має права без дозволу замовника переправити будь-кому, крім замовника, виготовлені за законодавством, виготовлені державою видання або його частину, видавничі оригінали, макети, фоті чи друкарські форми.

Виконання без дозволу замовника додаткового тиражу видання не допускається.

Виготовник має право на видавничу діяльність після внесення його до Державного реєстру з усіма правами та обов'язками, передбаченими цим Законом для видавця.

Стаття 22. Об'єкт видавничої продукції

Об'єктом видавничої справи є видавничу продукцію, що розрізняється відповідно до державних стандартів за:

назначенням, призначенням, жанром — офіційні, наукові, науково-популярні, науково-виробничі, науково-методичні,

виробничо-практичні, нормативні з виробничо-практичних питань, виробничо-практичні для аматорів, навчальні, навчально-методичні, громадсько-політичні, довідкові, рекламні, літературно-художні видання, видання для організації дозволяти та відпочинку.

інформаційно-статистичного перебіркою інформації — інформаційні, бібліографічні, реферативні, оглядові видання, дайджести;

інформаційними знаками — текстові, нотні, картографічні, образотворчі видання;

матеріальною конструкцією видань — книжкові, аркушні видання, буклети, плакати, поштові картки, комплектні видання, карткові видання, книжкі-грашки;

обсягом видань — книги, брошури, листівки;

складом основного тексту — монографії, збірники;

періодичністю видань — неперіодичні, серіальні, періодичні видання, що продовжуються;

структурою видань — серії видань, анотомію, багатотомні видання, збірники творів, збірники творів.

Об'єктом видавничої справи можуть бути інші види видавничої продукції, визначені стандартами.

Стаття 23. Вихідні відомості видання

Вихідні відомості видання — сукупність даних, які характеризують видання і призначені для його оформлення, інформації про споживача, бібліографічного опрацювання і статистичного обліку.

Кожний примірник видання повинен містити вихідні відомості.

Елементи вихідних відомостей є:

відомості про авторів та інших осіб, які брали участь у створенні видання;

назва (основна, паралельна, ключова, альтернативна) видання;

місцезаголовку дані, підзаголовку дані, вихідні дані;

вихідні дані (номер і дата видання документа про внесення видання до Державного реєстру, обсяг видання, тираж тощо);

класифікаційні і індексні; міжнародні стандарти номери;

знак охорони авторського права.

Перелік, зміст і порядок оформлення вихідних відомостей для кожного виду видань визначаються стандартами.

Вихідні відомості оформляються видань.

Без книжкової видання в Україні, незалежно від мови основного тексту, повинні мати обов'язкову анотацію та вихідні бібліографічні відомості державною мовою. Випуском можуть бути тільки видання іноземними мовами, призначені для розповсюдження за кордоном або сервісизовані.

Вихід у світ видання без обов'язкових для нього вихідних відомостей не допускається.

Стаття 24. Обов'язок примірників видань

Без обов'язку примірники видань — примірники різних видів тиражованих видань, які наділяються установою і організацією відповідно до законодавства України.

Стаття 25. Розповсюдження видавничої продукції

Розповсюдження видавничої продукції здійснюється після внесення розповсюдника до Державного реєстру.

Розповсюдження видавничої продукції може здійснюватися шляхом реалізації (продажу) в роздрібній та оптовій торгівлі безоплатного розповсюдження як обміну на логотипні засади.

Безоплатне розповсюдження

видавничої продукції може здійснюватися з науково, культурно-просвітницькою, благодійною, рекламною метою тощо.

Забороняється створення і діяльність організацій розповсюдження видавничої продукції, у статутному фонді яких понад 30 відсотків іноземних інвестицій.

Внесення за межі України і ввезення в Україну видавничої продукції здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 26. Права та обов'язки розповсюдника видавничої продукції

Розповсюдник видавничої продукції має право:

здійснювати роздрібну і оптову купівлю-продаж видавничої продукції;

самостійно формувати свої виробничі плани, визначати масштаби своєї діяльності, добувати видавничу продукцію за технічними спрямованостями;

приймати від юридичних і фізичних осіб замовлення на розповсюдження видавничої продукції, погоджувати замовлення з видавцями та виготовниками видавничої продукції;

встановлювати виробничі відносини з іноземними видавцями, виготовниками чи розповсюдниками видавничої продукції метою її ввезення або вивезення.

Розповсюдник зобов'язаний:

здійснювати свою діяльність відповідно до законодавства України;

подавати у встановленому порядку державу статистичну звітність про внесення в Україну і ввезення видавничої продукції в Україну.

Стаття 27. Книжкова палата України

Книжкова палата України — державна культурно-наукова установа у сфері видавничої справи та інформаційної діяльності, що здійснює:

державну бібліографічну реєстрацію та централізовану каталогізацію всіх без винятку видів видань, випущених в Україні;

державну статистику друку, підготовку статистичних матеріалів, що характеризують динаміку та тенденції у видавничій справі;

аналіз тенденцій розповсюдження і незалежних фондів, вивчення книжкового ринку, його регіональних особливостей;

комплексну організацію і збереження національного і незалежного фондів Державного архіву друку;

державну стандартизацію видання та контроль за дотриманням стандартів суб'єктами видавничої справи, а також сертифікацію баз даних;

розробку та впровадження комплексних догосподарських прогнозів розвитку видавничої та бібліографічної справи в Україні;

наукові дослідження в галузі бібліографії, книгознавства, соціології книги та читання, консервації та реставрації документів;

виконання дослідження і розробку бібліографічних методів визначення пріоритетних напрямів і рівнів розвитку наукових досліджень;

створення і видання потенційно наукових і ретроспективних бібліографічних покажчиків, реферативних оглядів, друкованих карток;

здійснювати експлуатацію бібліографічних баз даних і мереж бібліографічної інформації; організацію книгобюро.

(Закінчення на 6-й стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

(Початок на 4—5-й стор.).

Фонди друкованої продукції і бази даних Книжкової палати України перебувають під охороною держави та є власністю держави.

Книжкова палата України має право в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, одержувати безоплатно та плати обов'язкові примірники усіх видань, випуск яких здійснюється суб'єктами видавничої справи в Україні.

Книжкова палата України підпорядковується центральному органу виконавчої влади, який забезпечує проведення державної політики з питань масової інформації та видавничої справи.

Стаття 28. Обмеження права у видавничій справі

Діяльність у видавничій справі не може бути використана для злочинних, спрямованих на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету та територіальної цілісності держави, підриву її безпеки, незаконних захоплення державної влади, пропаганди війни, нацизму, расизму, розпалювання між-етнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення.

У видавничій справі забороняється: виготовляти чи розповсюджувати продукцію, яка містить інформацію, віднесenu до не-

добросовісної реклами, реклами з використанням шаржування державних символів України (Державного Герба, Державного Прапора, Державного Гімну) у будь-якому вигляді;

оприлюднювати інформацію, дані, відомості, рекламні товари, послуги, які можуть завдати шкоди громадянам, підприємствам, установам, організаціям або державам;

виготовляти чи розповсюджувати видавничу продукцію порнографічного характеру і таку, що пропагує культ насильства і жорстокості;

виготовляти чи розповсюджувати видавничу продукцію, що пропагує релігійні віровчення, які загрожують життю, здоров'ю, моралі громадян, порушують їх права і свободи або закликають до порушення громадського порядку, реалізовувати видавничу продукцію без дозволу її власника (співвласників), крім випадків, передбачених законодавством.

Суб'єкти видавничої діяльності не мають права розголошувати дані, що становлять державу або іншу таємницю, яка охороняється законодавством.

Порушення вимог щодо дотримання стандартів, норм і правил тягнє за собою встановлення відповідності відповідно.

Розповсюдження не має права на розповсюдження вітчизняної видавничої продукції, виданої з порушенням зако-

давства України та введеної з-за кордону, яка підпадає під обмеження, визначені цією статтею.

Стаття 29. Права споживача Споживач має право на: заміну видавничої продукції, в якій виявлено поліграфічний та інший технологічний брак; гарантію виконання відповідно оформлених переплатних зобов'язань.

Розділ III. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ВИДАВНИЧІЙ СПРАВІ

Стаття 30. Міжнародне співробітництво Міжнародне співробітництво у видавничій справі здійснюється на основі міжнародних договорів, ратифікованих Україною, та законодавства України.

Міжнародне співробітництво у видавничій справі спрямоване на: зменшення матеріально-технічної бази видавничо-поліграфічного комплексу шляхом впровадження нових технологій, залучення для цього іноземних інвестицій;

інтенсифікацію культурного і наукового обміну з іншими державами, розширення участі у міжнародних виставках, ярмарках тощо.

створення мережі розповсюдження вітчизняної видавничої продукції за кордоном та відповідно — іноземної в Україні;

забезпечення культурних, наукових і освітніх потреб опублікованих, які проживають за кордоном.

Стаття 31. Участь у зовнішньоекономічній діяльності Суб'єкти видавничої справи можуть у встановленому законодавством порядку брати участь у зовнішньоекономічній діяльності.

Розділ IV. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИДАВНИЧІЙ СПРАВІ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВИДАВНИЧУ СПРАВУ»

Стаття 32. Припинення діяльності у видавничій справі Діяльність у видавничій справі припиняється:

з ініціативи засновника (співзасновників); на підставі рішення суду; з ініціативи підстав, передбачених законодавством України.

Суб'єкт видавничої справи вважається таким, що припинив свою діяльність, з моменту виключення його з Державного реєстру.

Стаття 33. Відповідальність суб'єкта видавничої справи

Особи, винні у порушенні цього Закону, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну

відповідальність згідно з законодавством України.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України «Про видавничу справу» набирає чинності з дня опублікування.

2. Особи, які згідно з цим Законом повинні діяти у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Особи, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Державного реєстру, зобов'язані протягом року з дня опублікування цього Закону подати заяву про внесення до Державного реєстру та одержати право на видання, виготовлення чи розповсюдження видавничої продукції.

4. Кабінет Міністрів України протягом двох місяців після опублікування Закону України «Про видавничу справу»:

покласти Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

розробити і привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити передачу і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л. КУЧАМ.

м. Київ,
5 червня 1997 року.

Підсумки півріччя знайомі проблеми

Нещодавно відбулося засідання пленуму Вишого Арбітражного суду України, на якому було розглянуто питання щодо діяльності арбітражних судів України в першому півріччі року та можливій школи її відокремлення.

На пленумі зазначалося, що проблеми і завдання, поставлені перед судами згідно з сучасними умовами, стосуються системи арбітражних судів з тією істотною особливістю, що зміст і напрямки роботи визначаються економічними проблемами держави.

За 6 місяців поточного року до арбітражних судів України надійшло понад 56 тисяч позовних заяв. За цей період судами розглянуто 39 тисяч справ. З цієї кількості 1423 — спори про укладення, зміну та розірвання договорів, 4236 заяв — про визнання недійсними актів недержавного характеру та 3398 справ про банкрутство.

Істотно (на 38,9%) збільшилася кількість справ, які стосуються питань приватизації.

Відзначається подальша активізація роботи органів прокуратури щодо здійснення нагляду за дотриманням вимог законодавства у сфері господарських праводисципліни.

Серйозною проблемою не лише арбітражного судочинства, а й економічної політики

держави в цілому, є встановлення несплатоспроможності суб'єктів господарювання і визнання їх банкрутами. Відповідно в Україні правового інституту банкрутства у сполученні із запровадженням заходів, спрямованих на санацію збиткових підприємств, покидає сприятливе оздоровлення економіки держави і створює істотні діючі чинники. Проте сьогодні цей механізм не відповідає меті свого відокремлення і не виправдовує сподівань, пов'язаних з ним.

Одною з проблем, які завдають наладженню чіткої роботи, залишається низький професійний рівень окремих суддів та нездатність виконувати судові функції на належній дисципліні.

Серед причин цього є низька заробітна плата, недостатня соціальна захищеність суддів, а також відсутність можливостей забезпечення їх житлом і належними умовами праці.

Також на спільному засіданні пленуму Вишого Арбітражного суду України та Рад судів арбітражних судів України було прийнято відкритого листа до Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, в якому учасники засідання просять народних депутатів та уряд звернути увагу і виправити ситуацію, що склалася із фінансуванням арбітражних судів України.

К сведению общественности

Закритое акционерное общество «Шахтобудмаш» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельности, связанной с поставками электрической энергии по нерегулируемому тарифу на территории Украины.

Почтовый адрес: 340000, г. Донецк, ул. Артёма, 93; телефон 91-67-71.

СТОЛІЦЯ МАЄ ПРАВО. НАВІТЬ МАГДЕБУРЗЬКЕ

ЩЕ ЗОВСІМ недавно проект закону про столицю задувала вітер до випадку, щоб собі, в контексті і в ряді багатьох інших законотворців, що їх стосує до розкладу Верховної Ради. І про бачу наші всім несе, бо, здавалося, з значно важливішими економічними заходами, без яких, як без повітря, обійтися не можна.

Події, що сталися в Кабінеті і держадміністрації 12—14 червня, все перевернули. Нагадаємо про них. Голова Кабінету Леонід Косачевський, керуючий своїм прийнятим і підписаним Президентом України законом про місцеве самоврядування в Україні, виступив зі своїм попереднім, визначеним цим законом, дивом, рад нормативних актів. Голова міської держадміністрації Олександр Ормеленко образився на нього, вважаючи, що в Києві цей закон не діє, бо в Конституції України записано, що особливості управління міст Києва і Севастополя визначаються окремими законодавчими актами.

На прес-конференції, як повідомляло провіс Олександр Ормеленко, народні депутати України від Києва Володимир Бондаренко і Микола Гребар підтвердили, що в Києві, як і в інших містах, закон про місцеве самоврядування в Україні таки не діє. Так, нібито Київ не в Україні, а в київській іншій державі.

Але не бідують ставити на позицію третейського судді. Очевидно інше: закон про столицю треба приймати негайно, якщо ми хочемо стабільності і злагоди в нашому різномірному місті.

За чвармаи забувають киян

Анатолій Коваленко — не тільки народний депутат України, глава Печерської районної державної адміністрації, а й активний розробник, співавтор одного з варіантів проекту закону про столицю. Як людина досвідчена і мудра, він бив у всі лади, ніби передбачаючи ніякішні несприятелі: інвалідів, розкладисти документи, який вступав би в столицю життя. Закон про столицю — не менш важливий, ніж про державний бюджет, казав він.

То який бачить закон про столицю Анатолій Коваленко?

«На жаль, суперечливість у підході до визначення закону про столицю заклало, певною мірою, у Конституції України, де після розділів про місцеве самоврядування і місцеве держадміністрації сказано: особливості здійснення місцевого самоврядування в Києві та Севастополі регулюються окремим законом, як і особливості виконавчої влади».

Отже, щоб уникнути конфлікту між положеннями про місцеве самоврядування і місцеве держадміністрації стосовно Києва, треба, зрештою, визначитись у головному, що випливає з Конституції: територіально громада Києва повинна мати ті самі права, як і будь-якому іншому місту, зрозуміло, зі специфічними особливостями.

Якщо глянути на останні варіанти проекту закону про столицю, то всі вони хвилюють одним і тим же: кож-

(Зачекинка на 7-й стор.).

СКОЛЬКО МІЄ ПРАВО. НІВІТЬ МІГДІБУРЗЬ

(Початок на 6-й стор.)

ний розробник — чи то міська держадміністрація, чи то рада, чи то група інших авторів — відстоює в ньому вузькопрофільні інтереси.

Тому Верховна Рада повинна розглядати той варіант законопроекту (як і разом), де були б відображені інтереси киянина.

Насамперед киянин. Ми не раз дискутували про роль і місце ради в місті. В розділі Конституції про територіально-адміністративний поділ району в Києві є. А в розділі про місцеве самоврядування — немає. Як хочеш, так і розумиш.

У законі про місцеве самоврядування, прийнятому Верховною Радою, записано розумні речі: там, де йдеться про районні ради в містах, в дужках додано: якщо їх буде створено.

Отже, створювати їх чи ні — це право громади, що гарантується Конституцією. Якщо ж вирішимо, що в інших містах, де немає відповідної ради (в містах чи міській раді, отже, нехай так і буде. Міська рада повинна визначити її те, чи бути в її районах місцевому самоврядуванню. Зрештою, не питання може визначитися громадською шляхом референдуму чи рішенням ради.

Друга частина місцевого самоврядування стосується питання: чи бути взагалі районам у Києві? Безперечно, бути. Тут усі розробники єдині. Керувати таким величезним містом з тримільйонним населенням з одного центру просто неможливо. Киянину для розв'язання цього питання у міській чи міськдержадміністрації тули просто не пробіжить.

Отже я відстоював і відстоюювати одну точку зору: райони в Києві повинні існувати. Інакше ця територія стане некеруваною.

До речі, певного досвіду в цьому вже набули в деяких інших містах. Ліквідація районного самоврядування в Одесі, Львові, як мені відомо, великих позитивних результатів не дала.

Далі. Проблема, про яку хочеться сказати і яку в різних варіантах проекту закону про столицю по-різному висловлено, — це організація влади в містах.

Обов'язково в районі, на мого переконання, мають функціонувати й виконавчі органи — хай це буде районна управа, адміністрація чи виконком. Але вони обов'язково вирішуватимуть питання, що виникають, як кажуть, пошляхами.

Що стосується формування керівництва районом, то якщо громада вирішить, що функціонує самоврядування в районі, то за таких умов голову мають обирати тільки на сесії. А коли громада вирішить, що в районі буде тільки виконавчий орган, тоді голову призначають рішенням районної сесії. Президент України.

Статусові особливості обрання голови в місті Києві. Я дотримуюсь думки, виходячи з гіркого досвіду постійної боротьби в Київській міській держадміністрації (до речі, який не районне самоврядування, то дуже важко довелось б Києву вижити у цій ситуації).

Саме так, як варіант закону, де міського голову — ось де можна скористатися конституційними особливостями Києва, — обирали б на сесії, а не всім Києвом, як це сталося. Хоча б тому, що сьогодні в Києві немає політичної чи іншої сили, яка могла б керувати всім містом, ані ж міської ради, ані депутатів Київської, та й функції його де факто зведені — наявності держадміністрації.

У цьому, можливо, збачитимуть певне обмеження демократії в місті, відбирання прав виборця у киянина, але для стабільності на цьому етапі краще було б, щоб голову Києва обирали не такі сесії, як ми сьогодні керуємо й робимо ради і виконавчого апарату.

Чому голова повинен бути саме в одній особі? Тому, що згідно з Конституцією в Києві це функціонування державної адміністрації. Отже, місцеве самоврядування має представляти один особу, незалежно від того, чи обирають її всі кияни, чи рада.

Тільки дії особи повинні стояти на Олімпії кийської влади. Якщо з'явиться і третя (є пропозиції), щоб діяв голова Київської, то це буде безумовний трикутник, у якому завжди багаторозумний голова Київської міської ради, а Констипіт, голова Київської держадміністрації представляють органи державної виконавчої влади. А питання місцевого самоврядування, функції, які визначені Європейською хартією місцевого самоврядування, виконуватиме голова Київської міської ради.

Роботи в Києві відомі всім краї. І не треба боятися, що рада переважатиме одні політичні сили, а в адміністрації — інші. Адже в кожній силі — свої завдання. А тут, буде така: різні посадові особи, які відображають різні політичні сили, мають і різні завдання. Тобто сама робота призначена і розподілена в одній особі, а не в з'ясувати стосунки. Більше того, сам підхід до справи згуртує їх над розв'язанням одних і тих же проблем міста. А чітко розмежовані повноваження, розведені в базових законах про місцеве самоврядування і міській держадміністрації, сприятимуть цьому.

Влада має бути простою з точки зору розуміння киянином

ЛЕОНІД КОСАКІВСЬКИЙ, голова Київської, тек багато працював над створенням проекту закону про столицю, залучав до цієї роботи не тільки кращі сили України, а й зарубіжних спеціалістів.

носин між центральною та місцевою владою. Особливу увагу приділено статусу Києва як столиці України. Своє бачення усіх цих проблем, а також набутий досвід упорядкування столиць інших міст, а саме: Парижа, Бонни, Варшави, Берна, Парижа.

Учасники «круглого столу» за плідними дискусіями прийняли резолюцію «Статус міста Києва — столиці України».

Отже, як оцінює Леонід Косаківський ініціативу роботу над законопроектом, який із запропонованих зарубіжних моделей упорядкування міського управління він визнає?

— Якщо придивитися уважно, то в Україні дійсно багато елементів французької моделі. Тільки з більшим ухилом у бік державної влади. А має бути навпаки, казали учасники розмови, — треба надати більше прав самоврядуванню.

Держава повинна зосередити у своїх руках тільки контроль за законністю, фінансами, реалізацією деяких державних програм.

На мій погляд, який виходить з Конституції, а іншого не дано, на рівні Києва має діяти модель, яку фактично підтримує «круглим столом», а саме: як і у всіх містах, у Києві міського голову обирають прямим голосуванням. Столиця повинна мати свою раду, який виконний орган, що теж відповідає європейським стандартам. Тобто кияни, як і мешканці будь-якого міста, мають місцевого главу на власний розсуд вирішувати питання місцевого значення повною мірою, незалежно від держави.

Що стосується держави, то ітупнення її у житті міста має бути обмежене. І ось чому. Якщо на рівні області адміністрація працює на загальнообласних масштабах, а в обласному центрі їй самостійна міська рада і її голова, то в Києві обидві ці структури зведені на один територію. Цю проблему треба вирішувати законом про місто Київ, а не — особливості столичного управління.

Тож держава влада має обережно втручатися в міське самоврядування, зваживши, як уже зазначалося, свої функції до контрольних. Визначимо проблему забезпечення безпеки громадян. Це державна програма, бо міська планорозробка держави. У Парижі, наприклад, таким справам займається префект поліції.

Далі. На території міста є багато державних підприємств, які треба виводити з кризи. Це також робота держави в особі міської адміністрації.

У Києві розміщено чимало підприємств центральної державної влади, і їхню діяльність на території міста також хтось має координувати.

Думаю, що якщо ці питання будуть врегульовані в реальному житті, то проблем влади в Києві не поставимо б. Вони, власне кажучи, єдині значимі мікропроблеми самоврядування. У нас, на жаль, менталітет такий, що люди на прагне вжити більше влади, ніж може. Завжди в керівника є намагаються втрутитися в сферу діяльності іншої структури і перебрати на себе її повноваження. Інакше не можна пояснити поліції, що їх нічим бачимо на терені міста Києва.

Влада має бути простою з точки зору розуміння киянином і відповідальною перед ним. І ми насамперед зобов'язані думати про таку владу, яка потрібна простим людям, киянам і яка повинна перебувати в їхніх інтересах. Вона має турбуватися, як ідаль троллейбу

си, трамвай, як виплювати хліб, як виплювати зарплату, як забезпечити лікарні медикamentами. А потім — будинокним готелям, помешкам спортів і т. ін.

Одне слово, людині необхідно поставити в центрі пріоритету міської влади.

Ми досі не можемо зрозуміти, що у всьому світі самоврядування — це недержотна категорія. І що люди на своїй території повинні самі визначати, яка повинна в неї бути владна структура, що їй дестуєвати, за що вона відповідає.

На жаль, серед варіантів проекту закону про столицю всіма є свої ідеї, але їх можна полатати. Крім варіанта Кабінету міністрів, де автори його не бачуть, у Києві самоврядування і прагнуть керувати містом зі своїх чиновницьких кабінетів.

Найбільше відображає принцип самої Конституції, загальноєвропейські підходи до самоврядування парламент народних депутатів Черкаська і Самосенка. Ми можемо вдосконалювати, вносити поправки, але це та база, на якій можна серйозно працювати.

Адже є Конституція, є вже базовий закон про місцеве самоврядування, який працює в Києві, і отже, виваши повноваження органів місцевої влади, можна йти до успіху.

Якщо рада не працює, то це намоє вигідно

Незважаючи на всі складнощі, Верховна Рада готова до обговорення законопроекту про столицю України. Яка дала це на нього? Чи приймуть його, зрештою, чи ні? Про не говорив народний депутат України, обраний від столичного округу, ЮРІЙ ОРОБЦЬ.

— Є багато таких, хто закликає, щоб самоврядування у столиці як такого не було. А була адміністрація, якою керували б з президентського палацу.

Це нині й відбувається. Протягом двох років не працює Київська рада, вона перебуває у стані тотального антагонізму, а тим часом всі основні функції управління столицею передано чиновникам, держадміністрації. Так становить дуже багаторічне вигідно, бо в цьому кожен діє за принципом: «Хочу, те й роблю».

Важко-важко контролює з боку депутатів.

Думаю, що цей законопроект ще довго не прийматимуть, бо надові великі політичні інтереси вкладає керівництво держави, а в тім числі Президент України, що до справ у Києві.

Поглядайте на це. У 1994 році було дано команду, щоб вибори у столиці проводили. І їх було проведено. Саме для того, щоб не було активних депутатів, які могли б поставити чиновників на місце.

Яким усе-таки я бачу закон про столицю? Виходячи з Конституції, закрити прихід до місцеве самоврядування, надати міській столиці. Тобто киянам мають бути відшкодовані збитки, які зазнають вони внаслідок того, що в нас і ціна надові високі, і піднімаються тарифи на житло, вартість харчування. Кияни мають підвищені навантаження через транспортну інфраструктуру, і все це треба у проекті закону перебачити. Але жодною мірою не обмежувати право киян на самоврядування.

Закон, як я сказав би, навряд чи скоро буде прийнято. На мій погляд уже більш як десять варіантів проекту, які частіше перетягують один одного. Моя правда чи ні, показатиме життя.

Контраргументи

Самоврядування перешкоджає ... міській держадміністрації Президента

Проект закону про столицю України місто Київ, підготовлений Кабінетом міністрів, викликає різке негативне оцінку більшості депутатів. Не тому, що «вредні» парламентарі за звичкою знехтували урадовий політ (примітний доповідь урадового варіанта — заступник міністра юстиції Георгій Пучуки під час його обговорення на пленарному засіданні не зміг аргументовано спростувати заклиди депутатів) є, по суті, ліквідація місцевого самоврядування в Києві. І це не випадково. Кабінет міністрів, який виступає за ліквідацію місцевого самоврядування, не хоче, щоб в Києві було самоврядування, яке суперечить Конституції України. Згідно з тим варіантом, мешканці Києва позбавлені права на здійснення самоврядних функцій: «Здійснення виконавчих функцій Київської міської ради протиповгодно перекладається на міську раду району в місті державної адміністрації».

Очолос Київську голову, який обирається таємним голосуванням з депутатів ради на строк і повноваження. Тобто про прямі вибори мера в документі не йдеться.

І далі за текстом зазначено: «Київська міська та районні в місті державні адміністрації здійснюють повноваження органів місцевого самоврядування, делегованих їм Київською міською радою... Така модель місцевого самоврядування зумовлює в Києві місто, в якому Кабінет міністрів, місцеве розташування адміністрації Президента, органів державної влади... «Логічне» пояснення, сказати нічого...

Замість резюме. Ми надали стільки точок зору щодо майбутнього закону, що створили стільки міст, як і народних депутатів усіх рівнів. Отож тепер вирішуйте слово — за парламентом.

Ірина ЗІЛКО, Анастасія КРАСНЯНСЬКИЙ.

«Аналіз справ на місцях, а також матеріалів, які надходять до комітету, свідчать про те, що деякі, котрі порівняно стабільно по функціонували до останнього часу, її працівники, учні, студенти через відсутність діючих заходів з боку уряду та владних структур опинилися в ситуації подвійної невизначеності: подвійного свого існування. Така ситуація призвела до того, що деякі освітні члени Комітету Верховної Ради з питань науки та народної освіти у своєму відкритому зверненні до Президента України ще в березні минулого року, на початку навчального року 1996/1997. Щодо цього звернення до Президента України, то Комітет з питань науки та народної освіти, як працює у Комітеті з питань науки та народної освіти.

ДІТЕЙ НАВЧАЛА ВУЛИЦЯ

Напередодні нового 1996/1997 навчального року понад 500 загальноосвітніх шкіл не почали навчальний рік через протест учителів, які вимагали підвищення зарплати та покращення умов роботи. На початок навчального року залишилися незавершеними поточний капітальний ремонт приміщень, тепломережі, опалювальних котелень, тієї частини навчальних закладів не були забезпечені твердим паливом. У школах, ПТУ та вузах не вистачало підручників та навчальних посібників, забезпеченість якими становила всього лише 40% від необхідного.

Скорочено навчальні години, запроваджено плату за підручники, збільшено кількість учнів у класах тощо... — все це, по суті, вибило з нормальної робочої колії загальноосвітніх шкіл, понайменше, на півроку. З цих причин вперше за багато десятиліть не змогли сісти за парти близько 500 тисяч учнів. Іх почала навчати вулиця. І не за умов, що немає ніяких природних катаклізмів, надзвичайних ситуацій, війн.

Члени комітету не раз просили про зустріч з главою держави, з Прем'єр-міністром України, але до цього моменту внаслідок своєї м'якшувальності і пропозиції щодо втрутання галузі. І тільки через три місяці з представниками комітету зустрілися колишній Прем'єр-міністр П. Лазаренко, погодився з пропозиціями, але, як показав час, курс на знищення освіти і освіненості підприєємства по покоління триває.

А ШКОЛУ ЗАЛИШУЮТЬ ВЧИТЕЛІ...

Домісильне виховання в Україні 21,2 тис. дошкільних закладів, у них 1,5 млн. дітей (це 44% від загальної кількості дітей цього віку). Останнім часом спостерігається тенденція до скорочення в дитячих дошкільних закладах. За останні роки їх кількість зменшилася на 1513, на 400 тис. скоротилася кількість дітей в них. Причина — фінансування. Все більше стає батьків, які віддають перевагу так званому «домашньому» вихованню. Добре, якщо мама, бабуся займаються з дитиною малюванням, музикою, ліпленням, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

безпечення фінансами в місцевих бюджетах. З 1992 по 1996 рік кількість дитячих садків у комунальній власності зросла на 13,3%. Не маючи коштів, місцеві влади дають їм шляхи, а це, незалежно, намагається позбавити цих споруд. Із 1513 ніх не використовується як за призначенням — 264, закриті й не використовуються — 711. А навколо них зграї кримінальних представників «чесного бізнесу». Зобов'язуються на дитячий віл!

Безумовно, на скорочення кількості дитячих дошкільних закладів вплинула демографічна ситуація в Україні. За 1990—1996 роки народжуваність скоротилася з 12,7 до 9,6 на тисячу населення, а смертність зросла відповідно з 12,1 до 15,4. Чисельність населення скоротилася на 1,3 млн. чол.

Загальна середня освіта: ставиться загальноосвітні школи плачевно. Лише за 1996—1997 роки закрито понад 100 шкіл, 16 тис. класів, скорочено понад 10 тис. ставок учителів та допоміжного персоналу, хронічно не виплачується зарплата, платіжники, залучають до спортивних занять. Але часто це далеко не так. Дедалі частіше причиною вимушеного домашнього виховання є брак

коштів для щомісячної оплати дитячого садка в умовах безробіття батьків, хронічних невиплат заробітної плати. Причиною скорочення дошкільних закладів є й те, що вони бездумно і влохотію масово передаються з відомчого підпорядкування і утримання до комунальної власності, причому без за-

ПЕРСПЕКТИВИ ОСВИТИ В РОЗРІЗІ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ-97

Привидом кінця галузі освіти чітко продовжається при акції чергового бюджету. В останні три роки при формуванні бюджету спостерігається стійка тенденція щодо зменшення витрат на освіту (1995 р. — 5,54% від ВВП, 1996 — 4,97%, 1997 рік — 3,84%). У тривожному обчисленні на 1997 рік виділяється всього 4 млрд. 102 млн. 500 тис. гривень. Навантаження висвітлюється, щоб профінансувати потреби освіти на 40,4% у т. ч. заробітну плату — 55%, стипендії — 70,8%, харчування — 20%, капітальний ремонт — 6,3%, підручники — 41%, господарські витрати — 33,8%. Приблизно половина обсягів фінансування будуть такі: треба буде скоротити понад 200 тис. ставок педагогів, 80 тис. навчальних класів, 2 тис. шкіл, значну частину дошкільних, позашкільних та інших навчальних закладів.

Хіба доречно тут виправдання реформаторської уряди? «Економічна криза, падіння валового внутрішнього продукту відбиваються на всіх сферах життєдіяльності».

Такі наші адолюти і втрати, що сталися в гуманітарній сфері за останні шість років, особливо в галузі освіти. Вони підтверджують правильність висновку комуністичної України, нашої фракції, що «реформа» неспроможна протидіяти владі роз'язування конкретних проблем в галузі освіти. Школу, шкільну освіту залежність від «нових господарів» України в особі МВФ.

Важливо собі зробити висновок, щоб узагальнювати відповідь на запитання «Хто винен?» і «Що робити?». Причому, якщо ми відносимося — у політиці здійснюванню реформ. Головна проблема сьогоднішньої влади — відсутність освіти. Але ж ми бачимо, що влада не робота на державу, від суспільства. У нас же все розпадається, що відбувається проти країни, проти її майбутнього.

Можна помилитися одиниці, Кабінетом Міністрів України, який є одним з двох, два, три. Але якщо помилка — це курс, то його треба міняти.

Степан КРАСНЯКОВ, народний депутат України, член Комітету Верховної Ради з питань науки та народної освіти (фракція «Комуністи України за соціально справедливість і народолюбство»).

Генеральні забордовники, або Провал у кадровій політиці Мініборони України

На розширеному засіданні колегії Мініборони Президент України Верховний Головнокомандувач ЗС України вказав на серйозний провал у кадровій політиці відомства, а на чальнику ГУК генерала Григорія Дячука указом Президента було поновлено на одній ступіні у військовому званні. Однак цей генерал не виконав наказів Президента, порушивши вимоги Головнокомандувача щодо указації: «Укази Президента слід виконувати незалежно, чи правили вони, чи ні». Мало того, генерал Дячук зупинив не лише передає своїм міністрам, а й перади громадськості. Так, в одному із своїх нещодавніх виступів у газеті «Киевские ведомости» він заявив: «Я людина військова, наказ для мене — закон... Але, даруйте, генерале! Згідно з наказом МО України від 30.06.1993 р. № 140 саме ви готували пропозиції щодо надання військових звань на службі й у запасі. На вас було покладено обов'язок систематично доглядати за військовими й моральні якості офіцерського складу. Тож слухаю записку у генерала Дячука: чи знав він про обурливі скарги 10-ї військової служби на Мініборони Миколи Босунського, який не лише переганяв величезні суми бюджетних коштів комерційним структурам, про що йдеться в наказі міністра оборони від 30 липня 1996 р. № 210, а й примушував стати згідно з наказом начальника штабу Київського військового округу від 8 квітня 1992 р. № 47 отримувати ліквідаційні акти на ЧАБ? Чи знав він, що він тоді перебував у фінансовій службі Групи радянських військ у Німеччині? А коли й знав все це генерал Дячук, то як зрозуміти призначення полковника Босу-

новського на високу посаду — заступника начальника Головного фінансового управління Мініборони? За що?

Та коли вже в генерала Дячука подвійна мораль, то чому ж не похазяро колисьшнього міністра оборони, а нині головного військового інспектора при міністрі оборони генерала В. Радешко, наказавши колегії надання «потрібним людям військові звання так рівно виконав Дячук?

Адже змінили вони в листопаді 1993 року без галасу й піли надати тодішньому столичному меру Леоніду Черкасському військове звання підполковника, а три місяці по тому, у березні 1994 року, на його погонах заяска і третя зірка — полковника. За які ж такі військові доблесті?

Але для добір кадрів на підставі власних симпатій і відданості начальству, а не за професійним й моральними якостями, тривав. Так, на честь п'ятиріччя незалежності нашої держави достроково було надано військове звання «апокліпсича» начальнику центрального управління військової торгівлі Тилу ЗС України Петру Пучуку. За місяць 1997 року, коли виступав на ЧАБ, він заявив: «Я примушував стати згідно з наказом начальника штабу Київського військового округу від 8 квітня 1992 р. № 47 отримувати ліквідаційні акти на ЧАБ? Чи знав він, що він тоді перебував у фінансовій службі Групи радянських військ у Німеччині? А коли й знав все це генерал Дячук, то як зрозуміти призначення полковника Босу-

Справда, який ми служимо, потребує, щоб усі ми як один вийшли на поєдинок.
Мад, Л.Телатнікова

Тематичні отримання високіх звань у Мініборони й далі розкриваються.

8 жовтня 1987 року в Тилу Збройних сил України дуже «кріпкою ланкою» — ізначник управління сільського господарства полковник Олександр Никитюк. Використовуючи статус чим колишнього генерала, надав на землях військового радгоспу «Бориспіль» не добувані за рахунок держави житлові будинки для зведення на них «особини» з ланками генерала Собкова, Кукарковського і Михайлишина. Останній, приміром, має у Львові по вулиці Конвалівця 4-кімнатну квартиру загальною площею 122 квадратних метрів, а за вулицями в комерційних операціях з фірмою «Кримнаш» вона надала йому згідно з актом від 17 липня 1996 р. тепер уже в Києві розкішну 4-кімнатну квартиру за адресою вул. Вороскокого, 51, на 9, загальною площею 139,5 квадратного метра і

вартість 125 тис. дол. США. Але, даруйте, генерале! Де ж норма, що, під перебіганням не лише «апокліпсича» лейтенанта і маюря? Завершуючи свої «хорони-особини» в Борисполі, генерал Никитюк виконав свої обов'язки на місці, у військовому садівничому хоосперативі в Горенках, що під Києвом. Ос такій несприятливій алетит у цього генерала. Але хто ж його зупинить або хоча б зупи- це алетит?

Полковник Никитюк і себе не забув, теж прилаштувався з генералами. Аж під рукою має буржуазні, техніка, продукти тощо, а це допомогу генерала в отриманні «генеральського кредиту».

До речі, про «генеральський кредит». У газеті «Киевские ведомости» від 9 лютого 1997 року генерал-забудовники пояснили, що вони отримали кредити від комерційних структур на термін три роки під відсоток.

Та де там чималих жодних процентів за кредити. Мало того, відчужив застатки у пресі, генерали примушували переформити з фірмою «Інтербуд» та АТ «Експлуатція міста Черкас» відомі документи, вилучили з попередніх документів відсотки за користування кредитами. Мине певний час, і слова «кредити або експлуатція міста Черкас» в історії. Гроші були погашені, а потім цим генералам «кексерками» за рахунок використання фірмою та АТ у своїх інтересах 45 млрд. грн. бюджетних коштів, переказаних цим комерційним структурам у 1995 році начальником 10-ї фінансової служби МО полковником Миколою Босунським, без застосування штрафних санкцій за невиконання умов на суму понад 25 млрд. грн., як зазначено в наказі міністра оборони України від 27 лютого 1997 року за № 69. Ос це гроші для відлідування з міста військового Черкаського гарнізону. Як використовує ця група забудовників. Але де ж була Головна контрольно-ревізійна інспекція МО полковника Петра Козиря? Де ж попередити заборону роботи, а не після початку слідства Генеральної прокуратури щодо цих

«хредитів»? Адже після — то вже робота за «експлоат», за «стриптичниками» і догодженням «якокимось начальству». Та й слідство щодо пошкодження корпоративної солідарності, як декотрі сили апарату Мініборони бажали погості завети цей скандал.

Та повернімося до надання військових звань. Усіх посадових осіб шти ЗС України з'явилися бажання, на тлі одержання високіх військових звань іншими, у якийсь спосіб надати «потрібній людині» полковника Никитюк військове звання генерала. Але як? Вихід підказав сам Олександр Никитюк. За підтримки посадових осіб Тилу ЗС України, широким розмахом маніпулюючи, шти з штатам свого управління посаду полковника Никитюка стала «генеральською».

Проте обурення не вийшла. Вибудування скандалу Полковник Никитюк, догодивши по допомогу до генералів-співласників будівничих особини. Та заспокоїли, мовляв, є в нас тактичний ревізор, він знає, як це оформити і подати!

Ум доповідній від 5 листопада 1996 року № 193/725 начальнику генерального штабу ЗС України начальнику Головної контрольно-ревізійної інспекції МО полковник Петро Козир, про якого у військах давно вже відомо кажу, що він майстер ховати «кінці у воду», зробив висновок, що полковник Никитюк О. вчиняв обурення ці штатам через брак досвіду.

Але, даруйте, Петро Козирю, а як же стаття 172 Кримінального кодексу України, згідно з якою за підробку службових документів у користь посадових осіб притягують до кримінальної відповідальності і позбавляють права посадити цю посаду терміном до 5 років. Ним чине, що полковник Никитюк одержував посаду відомства набагато більший, ніж передбачено.

Приховування справжнього стану справ за цими фактами полковником Петром Козиром вельо в оману міністра оборони генерал-полковника Олександра Кузакма, котрий після всього, що сталося, своїм наказом від 13 листопада 1996 року за № 337 нагородив інспектора кримінального подвудуванням кухонним комбайном.

Справді-бо, стріжень роботи

начальника контрольно-ревізійної інспекції МО — одразу ж більш-менш фігуранта, а головних винуватців — не називати. Тож під «епілогом» оком цієї інспекції відбувається і триває досі широкий розгромад за байдужі збро, військовий технічний склад пального і всього, що це можна розподілити і розграти. Триває незалежно будівництво на землях Мініборони розкішних хателів і гаражів, створення аудиторії князівства із забезпеченням різних засобів за з'яву. Тривають заможування і шхарштство генералітету Мініборони під час розподілу грошей у так званому «адресному містечку» м. Києва, де через перехереження фактів у доповіді міністра оборони від 1 липня 1994 року № 193/398 полковником Петром Козиром стотні офіцерів та і заглибились без кватир.

А тепер контрольно-ревізійна інспекція МО береться ще чи й не піднімати прокурорський нагляд у відомстві, у Мініборони і Міністерстві оборони від 18 липня 1996 року за № 196/421 сказано бувало: так є: «Нова Конституція України не передбачає функції загальної нагляду в ділянках організації прокуратури, у тому числі й військової... Тому просимо вас залучити у склад апарату Міністерства оборони Голову контрольно-ревізійної інспекції, що частково компетенцію 6 відсотків прокурорського нагляду».

Ось так, одним махом, Петро Козир намагався усунути прокурорський нагляд, що здійснюється згідно із Законом України «Про Збройні сили» (ст.12) і Конституції (розділ XV, п.3).

У центральному апараті Мініборони й далі залишається при владі група генералів і офіцерів, яка, незважаючи на регулярну зміну міністрів оборони, нічно утримує в своїх руках нитки управління «потрібними» кадрами і в цілому військовим відомством.

В офіцерському середовищі твердять, що саме ця група, отримавши все, що бажало (особини, розкішні двоповерхові квартири, машини, гроші, автомобілі тощо) гальмує будь-які прогресивні починання у війську.

Таки ганебні явища заздють серйозних збитків нашої державі, підірвали її внутрішню і соціальну справедливості, у законі, лягають брудною плямою на репутацію офіцерського корпусу. То хто ж понесе відповідальність за таку кадру політику у Збройних силах України?

Віктор ШЕСТАКОВ,
народний депутат України.

НАЙКРАЩЕ, зазначено, бути здоровим (багатим). Але не бути тим (і таким чим), хто ані заможності, ані здоров'я похвалитися не може. Як борючись з хворобою тим, кому не по кишені ліки, повноцінне харчування, акупация в лікарні. Ажже самого себе лікувати лише каліцями.

Чи є вихід? Здоров'я не купити, але дами раді самому собі можна. І шлах тут один: впровадження ліків-зброю. А це крестівця спростування населення, яке вже перейшло світовим досвідом. Лише воно дає змогу зійти на практиці принцип: багатий платить за бідного, здоров'я — за хворобу. А застосовувати доповняє саме собі.

У розвинених країнах фінансування медицини підтримується на рівні 10 відсотків від валового внутрішнього продукту. А в Україні на ці потреби медицини слід було виділяти хоча б 5-6 відсотків ВВП. А отримувати таку не менше. Та й ті крестівця йдуть на заробітний платіж персоналу, як активують на три—п'ять місяців, на оплату медикаментів, на придбання найнеобхіднішої апаратури та інвентаря.

Отож на ліки і харчування хворих у стаціонарі, а тепер уже й за амбулаторного лікування, практично нічого не залишається. Між іншим, у розвинених країнах медицина — досить прибуткова галузь економіки.

Чи доречно говорити про це за нинішнього соціально-економічного становища в Україні? Переконано, що не лише потрібно говорити, а й, не відкладаючи у довгий ящик діяти.

Передусім слід було б прийняти закон «Про обов'язкове медичне страхування населення». У цьому документі треба чітко визначити обов'язки колективних підприємств та закладів, юридичних і фізичних осіб та працівників медицини щодо формування позабюджетного Фонду страхування. Наповнюватися він має шляхом відрахувань із фонду зарплати, внесків населення та відрахувань з тих держел, що призначені для охорони здоров'я населення. Працівників медичних установ, зі свого боку, повинні забезпечити максимально можливе

дивне й ефективне лікування та профілактику своїх пацієнтів.

Створення стрункої системи страхування медицини стане достатньо дієвим стимулом і для медиків, і для тих, хто застрахований, щоб запобігти хвороби. Ця профілактика допоможе вирівняти «ножиці», які виникають утворення через дорозничі статистичні дані лікування, а не потребу постійного підкачування Фонду страхування. Саме масова диспансеризація буде тим джерелом, що дасть змогу забезпечувати повноцінне відновлення і реабілітацію лікуваних пацієнтів фонду через нестачу коштів.

Чимало можуть зробити тут і місцеві органи влади. Зокрема, встановити розумне навантаження на територіальні лікувальні заклади.

Висновком ми пропонуємо, виходячи з досвіду, який набуто в Україні. Майже без роки тому уряд України підтримав ініціативу «Українізації» про проведення експерименту щодо впровадження е

галузі системи медичного страхування заліченими. Суть його в тому, щоб, зберігаючи безлітний медичний досвід для пацієнтів і лікарів, залучити позабюджетні кошти для сплати інших, також необхідних витрат, для збереження здоров'я залічених і їх родичів. І це можна зробити, застосувавши в лікарнях, придбання потрібного інвентаря.

Для нагромадження необхідних коштів на базі головної медичної служби: «Української поліклініки» і спеціальної служби та медичного страхування. За кожного застрахованого пацієнта залічених відрахує до фонду чотирі відсотки від його зарплати за місяць. Сума, звісно, невелика. Однак, на шість, хвороба не від і разом, що й дає змогу накопичувати потрібні кошти для забезпечення повноцінного лікування, диспансеризації пацієнтів. Окрім того, в медієв роз'яснювальну, психологічну, а також, а не покладатися лише на бюджет.

Віктор МЕДВЕДУК: «У демократичному суспільстві цензура неприйнятна»

ХВИЛЯ несвідомості й безкарності викопана на екрані України лавину низькопробної кіно- і відеопродукції. *А хто захистить нас від негативного впливу демонстрації культури насильства, жорстокості, порнографії й жести?*

Єдиний спосіб — це законодавче забезпечення контролю над тим, щоб не допускали виходу на екран продукції такого ґатунку. Народний депутат Віктор Медведук подає на розгляд парламенту відповідний законопроект.

— Вікторе Володимировичу, що спонукало вас відкритися до розробки законопроекту «Про заборону поширення кіно- і відеопродукції, що демонструє порнографію і жакі або пропагує культ насильства і жорстокості»?

— Під час виборчої кампанії я не раз зустрічався з мешканцями Іршавського і Мукачівського районів (виборчий округ № 171). І щоразу мені доводилося чути: «Коли ж нарешті припиняться непотопства на телебаченні, коли в кіно- і відеопроєкті здалося, про існування моралі?». Тому, ставши народним депутатом і отримавши відповідно до ст. 93 Конституції України право законодавчої ініціативи, взявся за розробку законопроекту, покликаного стати на перешкоді кіно- і відеопроєкту аморального змісту. Ось, підготував цього документа — не що інше, як виконавця наказів виборців.

— У який спосіб можна контролювати продукцію, що виходить на теле- і кіноекрани?

— Є два способи здійснення контролю. Перший — це обов'язок перевірки всієї кіно- і відеопроєкції, запланованої для показу, і надання права показу лише після відповідного дозволу компетентного державного органу. Такий спосіб неприйнятний у демократичному суспільстві, бо йдеться, власне, про цензуру. Крім того, створення державного контролю захід дорочний, а

держбюджет не в змозі витримати додаткові навантаження.

Другий спосіб полягає в наданні суб'єкту, який здійснює демонстрацію кіно- і відеопроєкції, можливості самостійно оцінити якість свого «товару» з точки зору наявності в ньому елементів порнографії, жаків, пропаганди насильства і жорстокості, коли немає певності в тому, що продукція, яку він подає, не містить зазначених сюжетів, компетентний висновок може зробити спеціальна експертна комісія.

У підготовленому мною законопроекті чітко розроблено відповідні терміни, їхню мету, запити одностанне тлумачення.

Перебачено й органи, уповноважені давати таку оцінку кіно- і відеопроєкції. Це Головна художньо-експертна комісія при Міністерстві культури та мистецтва України і відповідні комісії в інших.

— Чи перебічає підготовлений вами документ механізм реалізації такого контролю?

— Звісно. Механізм реалізації, зокрема, порядок формування експертних комісій, їх компетенцію й основні діяльності, докладно вписано в діючий закон про культурну діяльність і закон про репатризації. Неможливо забезпечити цивілізований підхід до розв'язання проблеми. Якщо функції контролю просто віддати на «випуск» чиновникам, не означити створення ще

одного «органу» для корупції. Тому, працюючи над законопроектом, намагався адекватно повністю охопити весь механізм здійснення контролю.

Крім того, слід зазначити, що встановлення цього закону перебувало на законно-принципній. Тобто суб'єкт, який здійснює кіно- і відеопроєкцію, самостійно контролювати зміст демонстрованої продукції, і лише в разі потреби він може звернутися до експертної комісії. Прочому в проєкті чітко визначено вартість експертизи, що за неї сплачує замовник, бо створення комісії передбачено на основі саморегулювання.

У документі також докладно описано порядок розгляду заяв на експертизу й укладення експертних рішень, репатриковано і склад художньо-експертних комісій.

— А якщо з'ясується, що заявник не оговорується з рішенням експертів, як в такому разі визначатиметься остаточне рішення?

— Порядок оспоровання й перегляду висновків художньо-експертної комісії передбачено ст. 8 законопроекту. Це може бути звернення до вищої комісії, і оспоровання в порядку цивільного судочинства.

— Якщо врахувати, що експертиза, згідно з вашим проєктом, — справа досить довільна, в посуху висловити платі, що неважко пропустити, що багато осіб, котрі займаються кіно- і відеопроєктом, віддають перевагу «чужим» рішенням, то це, мабуть, не дуже думкою. І можливо, те, що не викликає в них жодних сумнівів, насправді виявляється «забороненим плодом». Як бути в такому випадку?

— У Кримінальному кодексі України є статті

211 і 211-1, які передбачають відповідальність за демонстрацію кіно- і відеопроєкції, що містить елементи порнографії, жаків, пропаганди насильства і жорстокості. Будь-який громадянин або юридична особа має право, виявивши такі порушення, звернутися до правоохоронних органів. Згідно зі ст. 112 Кримінально-процесуального кодексу України таким злочинним займатися слідки органів внутрішніх справ.

Оскільки така процедура вже є, то немає сенсу «внахостити велосипед», і законопроект за поширення кіно- і відеопроєкції неприпустимого змісту, згідно з чинним законодавством України, передбачено відповідальності про яку йшлося вище.

До останнього часу й санкції практично не діяли. Запропонований законопроект спонукає міліцію групу і окремі члени експертних комісій для реалізації потрібного контролю за кіно- і відеопроєктом, і для застосування вже передбаченої в законі санкції.

Замість коментарю. Важлива перевага законопроекту, розробленого народним депутатом, у тому, що він створений як закон прямої дії, котрий не потребує розробки додаткових підзаконних нормативних актів та інструкцій. Слід також наголосити, що реалізація положень цього закону не лише не потребує додаткового фінансування з бюджету, а може навіть забезпечити певні доходи. І, звичайно, головна позитивна характеристика документа — наявність діючого механізму поєднання юридично-правових і адміністративних заходів на території України кіно- і відеопроєкції сумнівного змісту. Проєкт містить реальний механізм контролю і не залишає ніякого шансу для корупції.

Розмову веде
Олена Руденко.

У «Арагаца» з'явився брат — «Дніпро»

Йдеться про газети. Вже кілька років радус вірмен, яких вітри історії закинули в Україну, доводило до «Голосу України» — газети квітково-го вірменського товариства «Арагац». І ось тепер у Средині почала виходити газета для українців, що мешкають у Вірменії, — «Дніпро». Нове видання привітали президенти України та Вірменії, а також посли обох країн і представники громадськості.

«На сторінках газети «Дніпро» ви завжди знайдете новини про розбудову нашої Батьківщини, а також дізнаєтеся про українсько-вірменські зв'язки» — це із звернення до читачів редактора «Дніпра» Олени Степанян.

До рець, коли нове видання потрапило до рук журналістів «Арагаца», вони відзначили схожість підходів до розв'язання творчих проблем, які стоять перед обома газетами. Як це закономірно, алке видання виконує спільну справу — єдиного два народи, зв'язки між якими започатковано ще у сиву давнину.

Наміє земляки у Вірменії відтепер будуть поінформовані про те, як живе Україна, матимуть змогу більше дізнатися про традиції, лавні та нові свята свого народу. Алке раніше вони дізнавалися про українське життя здебільшого з російських видань і московських телеграмом, які, як відомо, часто висловлюють його упереджено. Тим, хто бажає навчитися дітей рідної мови, ставуть у пригрозі поряд культурно-історичної сторінок. У першому числі «Дніпра», зокрема, розповідається про історію українського алфавіту.

Зрозуміло, що попереду в журналістів нового видання пошуки і знахідки найкраще оригінального обличчя газети, узуріанізації змістових відеокліпів тощо.

Сподіваємось на творчу співпрацю «Арагаца» та «Дніпра».

Оаер МАТУСЬ.

Яким чином? Десятиліттями складалося так, що залічаних поліклінік й лікарні найчастіше були єдиними, де не тільки залічаними, а й мешканці найближчих населених пунктів отримували необхідну медичну допомогу. І це — правильно. Але така «зв'язка» неминує позначалася на якості обслуговування самих залічаних, для яких передусім неруку медичних установ і створювалася. З роками кількість «не своїх» пацієнтів, до їх обслуговування залічаних медицини, становила майже половину. Доки держава сик-так підтримувала медицину, медиком і на думку не спадало розділяти тих, хто звертається до них по допомозі, на «своїх» та «чужих». Тим більше, що «чужі» врешті-решт працювали на залічаних — селяни, вчителі, культуртрейнери.

Питання гроші медиків доводило не від всеого життя. І вони навчилися. Проводять роз'яснювальну роботу щодо охоплення медичним страхуванням усіх, хто потребує

медичної допомоги. Виваляти ініціативу медиків спонукає й те, що вони втратили: отримані в такий спосіб гроші підуть саме у «сборничку» страхового фонду. Отож, використовуватимуться за юридичним — для зміцнення здоров'я населення. До того ж, без розподілу на «своїх» та «чужих». Тобто і залічаних, і їх родичів, ветеранів, усіх мешканців, яких обслуговує медичний заклад — від медичного до центральної транспортної клінічної лікарні. А саме й колективі є і можливо центром усього експертизи.

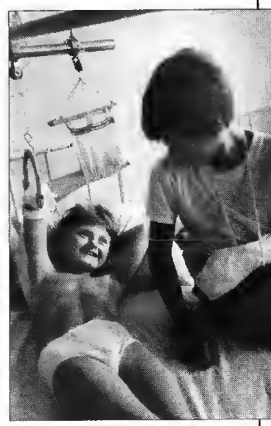
Кієї його попередні підсумки? До години страхування охоплено більш як півмільйона чоловік. Після рішення ради «Україніанців» про впровадження системи медичного страхування колектив центральної транспортної клінічної лікарні отримав можливість здійснювати науково обґрунтовану методичну і прокладати й інформаційний шлях. Навчено медичний персонал, почав працювати фонд медичного страхування. Невабжко вату має й те, що вся науково-методична робота одержала високу оцінку міжнародних спеціалізованих організацій.

Перший досвід проведення експе-

рименту схвалено урядом, і його буде продовжено до 1998 року. До того ж ним охоплено весь західний регіон України. Це змусило вте, що до роботи за умов бюджетно-страхової медицини найбільше готові колективи центральної транспортної лікарні Львова (головний лікар — заслужений лікар України, кандидат медичних наук Е. Гофман) і колективи місцевих медичних закладів. Алке й на цьому етапі досвід можна поширити і на інші найважливіші галузі економіки України — транспорт, паливно-енергетичний, військово-промисловий комплекси.

Ще раз зазначимо: світовий досвід підтверджує ефективність і соціальну значущість широкого впровадження медичного страхування. Тим самим фінансові вклади в охорону здоров'я порівнюють з вкладом у державу, роботаючими й населенням. А в результаті висрєс і населення, і держава. Ось чому не потрібно зовнішати з кнайшшим шкоропистям чий користь ініціатива.

Шна МАРКОВСЬКА,
народний депутат України,
досвід медичних наук.
Петро СЕДІН,
кандидат економічних наук.

У номері

● Монровія

Невідома доля наших вертольотчиків

Вертоліт Mi-8 з українським екіпажем із трьох чоловік пропав у Ліберії при виконанні чиньковій операції з обслуговування виборчої кампанії в цій західно-африканській країні. Представник міжнародної місії спостерігачів Пол Харістон сказав, що чотириденні пошуки не дали обнадійливих результатів. Спроби вийти на зв'язок по радіо також не мали успіху: від вертольотчиків не надходило жодних сигналів бід.

● Куала-Лумпур

Ну, послішми...

Нарада вищих службових осіб, що відкрилася у Малайзії, дала старт цій серії заходів Асоціації держав Південно-Східної Азії (АСЕАН), що включає міжнародний форум із питань безпеки в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні. Головні завдання ухваленіх закріплено в нараді — перекласти зміст майбутніх асеанських зустрічей у світлі останніх камбоджийських подій. Як відомо, асеанові держави АСЕАН віддалили прийняття Камбоджі до своєї організації у зв'язку з нестабільним політичним становищем у цій країні. Однак зараз порядок у Камбоджі наведено, і деякі члени АСЕАН уже говорять про перегляд жовтого попереднього рішення.

● Кабул

Несподівана поразка

Несподівано великої поразки зазнали загои афганської групи «Талібан». У результаті успішного виступу сил антиталібської коаліції на північ від Кабула, у боях брали участь бойовики генерала Ахмат-Шаха Масуд та шиїтської Партії ісламської єдності Афганістану, ними було захоплено місто Чарнікар і Баграм та розміщені поблизу Баграму бази ВПС, а також дільниці Горбанд, Таїбів, які зазнали предостиглих втрат: втрачено від 600 до 700 чоловік убитими та стільки ж узятими в полон.

● Анкара

Матимете справу з Туреччиною!

Турецький віцепрем'єр Вюлет Ергевіт заявив, що будь-який напад на так звану Турецьку Республіку Північного Кіпру (ТРПК) Анкара розглядатиме як агресію проти себе. Він також відзначив, що Туреччина і ТРПК мають намір розробити спільку оборонну доктрину.

● Таїбей

Роз'єдналившись — об'єднуються

Із закликом до Пекіну на аналитичній нараді в офіційній відомості. Невдовзі до цього в Таїбей виступив президент цієї островної території Лі Декхуей. Виступаючи в парламенті, президент відстоював позицію, що офіційно визнавала Пекіном існування статусу речей, політичні відносини між Пекіном і Тайбеєм, сприятиме досягненню взаєднання КНР та Тайваню.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та інформаційних агентств.

Один допомагає іншому, а вигравать обидва

НИНІ ВАЖКО когось здивувати зарубіжними фактами, які припадають в Україну передавати свої дотид. Та, як кажуть, факцією від факції ризикати: хтось «вирішав» свою програму за тижнем, а інший, що і прийде сьогодні, а завтра дасть «сприяті і надбавку». Основний вахх обради консулства Ізраїльського центру міжнародного співробітництва МАШАВ, який розпочав у нашій країні програму професійно-технічного навчання та передачі технологій.

...Починаючи все 1958 року, коли міністр закордонних справ Ізраїлю Голда Меїр запропонувала своєму урядові допомогти іншим країнам, які тільки-но зводяться на ноні. З погляду Ізраїлю, якому тоді теж ледь «перевалило» за десять років, планувати країну можуть насперем наукові розробки, технології, сучасна організація виробництва і підвищення професійного рівня працівників.

Тоді й створено Ізраїльський центр міжнародного співробітництва МАШАВ. Його фахівці навчають зарубіжних колег у різних країнах світу, в чому на Святій землі досягли найбільших успіхів. Здійснюються програми за такими напрямками, як сільське господарство, освіта, наука і техніка, охорона здоров'я, екологія.

Колись погляд центру було спрямовано вилучено на країни третього світу. Однак нині учні програм МАШАВ — не тільки з держав Азії чи Африки, а й з Східної та

Західної Європи, Північної Америки. Невдовзі ізраїльські фахівці почали вивчати й новий маршрут — до країн СНД, зокрема — до України.

На думку другого секретаря посольства Ізраїлю в нашій державі Рона Армона, це певна символічна історія, у тому, що ідея Голда Меїр щодо організації МАШАВ допоможе й колишнім співвітчизникам — українцям. Ізраїльські фахівці вже провели навчання наших профспілкових діячів, нещодавно завершили курс підвищення кваліфікації мелічних сестер.

Ізраїльтяни передають нам досвід в організації виробництва сільського господарства, в галузях охорони здоров'я, зарплати, промисловості, високотехнологічних технологій. Крім того, що в Україну приїжджать «учителі» з Ізраїлю, а ми їм, в свою чергу, приймаємо за стажування 40—50 українських фахівців. Незабаром їх кількість збільшиться.

Якщо ж зиск обидві сторони матимуть від

співробітництва? Україна фактично безлатно отримує ті технології, за які в інших обставинах мала б платити. Крім того, встановлюються нові контакти між фахівцями, розвивається наукове співробітництво.

Але Ізраїль також не втрачає. Програмі озброюються інші держави, а досягненнями Святої землі, а знайомство, як відомо, — перший

метод до сентимента, який просто «вдубу» на якійсь заявлять. Бо ж курси МАШАВ — це не лише консультації професіоналів, а й насперем людських спілкування.

Певно, що це помікрюваний крок близькохидної держави: протягнути руку допомоги іншим, вона поглинає свій дух у світ. Не дарма центр МАШАВ був задуманий дипломатом, втілений дипломатом.

крок до тривалого партнерства. Якщо ми будемо добре відомі ізраїльськими технологіями, то, може, у майбутньому саме й ми й купуватимемо?

Однак програми МАШАВ мають одну особливість, яка відрізняє їх від інших програм співробітництва, як пропадає зі своїми ізраїльськими

успіхами. Ізраїльські мексестери після знавдланих курсів навчання, а бачили слова. Навряд чи хтось адекватно

ми і ними ж пітримувати: МАШАВ функціонує при Міністерстві закордонних справ Ізраїлю. Добре, коли допомога людини приносить користь і тобі. То справедливо, коли в міжнародній політиці кареші виглядають добрим.

Надів БІДРИЧУК

На знімку: на одній із зустрічей між учнями МАШАВ та програмістами МАШАВ, був присутній колишній пер-ср-містр Ізраїлю Шимон Перес.

Очі глибин

В Алжміні відроджується перлинодобувний промисел. Це квітло, що входить до складу Об'єднаних Арабських Еміратів, ще 50 років тому ставало своїми лодками «рнб»-я цих очей глибин», так стародавні мешканці цих місць називали перлинодобувні морські коштує. Та згодом вилас перлів було зазельано — всю увагу зосередили на видобуванні «чорного золота».

Новостворена національна команда ловити проводити нині «інтенсифікації» розвідання стародавніх місць збирання перлів на скеляному ґрунті. За попередніми даними, виявлено багато перлин, які мають комерційну цінність, розповідає кореспондент ІТАР-ТАСС.

Сучасне експірування ловців, які використовують акавалити, дало їм можливість зібрати на морському дні також предмети старовини, що використовувалися їхніми предками під час півного полювання, виявити декілька затоплених баркасів.

Намчею видати мали місць перлинодобування і історичних знахідок, котрі, на думку властей Алжміні, сприятимуть поверненню населення країни до древнього промислу, професійному та туристському ринку, а також залученню туристів.

Столиці світу

На знімку: Стокгольм — столиця Королівства Швеція з висоти пташиного польоту.

Армен ХАНБАВАН, «Голос України» (з Єревану)

«Захід нам допоможе», — вважають у Єревані, вирушаючи до Києва

У ці дні Президент Вірменії Левон Тер-Петросян уперше відвідав Україну в офіційній відомості. Невдовзі до цього в Єревані побував міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко. Він відзначив, що Україна проводить у Закарпатті збалансовану політику і надає великого значення подальшому розвитку й розширенню двосторонніх контактів з Вірменією.

У той же час і в Єревані велика зацікавленість розвивати свої відносини з Києвом. Так, наприклад, Левона Тер-Петросян заявив, що обидві країни мають чимало спільних інтересів до основних політичних питань. Він також сказав, що «дружні відносини, які сформувалися між нашими державами, дозволяють розвивати співробіт-

ництво в таких сферах, як економіка, культура, спорт».

При цьому, однак, пан Тер-Петросян підкреслює, що темп розвитку двостороннього співробітництва не можуть задовольнити наші країни, особливо в тому, що стосується економічних зв'язків. Тому, згодом, він заявив: «Ми з підписаною обговорювали на рівні рад, можливість припинення Вірменією транспортно-економічного коридору. З цього приводу міністр закордонних справ Вірменії Олександр Арутюнян, згодом заявив: «Ми з підписаною обговорювали на перспективу, і скоріш за все Вірменія відслідкує до цього вигідного для всіх проекту».

Високо оцінюють у Вірменії і зовнішньополітичну діяльність України.

Мадрид, Харті по особливій відомості між Україною й НАТО, віцепрем'єр вірменського МЗС Арсен Гаспарян відзначив, що цей факт може і буде сприяти процесові європейської інтеграції.

Одним Вірменію високо цінує абхазія. На Києві з Північнокавказьким альянсом. Вважаючи, що таким чином можна буде зменшити небезпеку виникнення нової конфронтації в Європі. Єреванські спостерігачі висловлюють впевненість, що ініціатор Тер-Петросян до Києва став помітним кроком на шляху формування якісного нових відносин між Вірменією та Україною, які мають великий потенціал розвитку.

Світ цього тижня

Біографія президента Вірменії

Левон Тер-Петросян народився 1945 році в Схід. 1946-го вступив до середньої школи. В 1968 року закінчив Єреванський державний університет, за фахом — сільськогосподарський інженер. Закінчив кандидатську дисертацію. З 1972-го до 1985-го працював в Академії наук Вірменії та Інституті стародавніх рукописів. Закінчив докторську дисертацію в Ленінградському університеті.

1988-90 став членом комітету «Карабах». У серпні 1989 року Тер-Петросян обраний до Верховної Ради Вірменської РСР. З листопада 1989 року він — голова президії Вірменського загальнонаціонального Руху. З серпня 1990 року — Голова Верховної Ради Вірменії. У жовтні 1991 року обраний президентом республіки. У вересні 1995 року обраний вдруге. Левон Тер-Петросян є автором шести книг і шістдесяти наукових статей, присвячених вірменсько-асирійським зв'язкам та вірменському царству Кілікія.

Вивчаємо проблему

У країні макових мрій живуть із кайфом. Але недовго

(Початок на 1-й стор.).

«Заборонений плід» у вільному продажу

Прибрати порцію «зілля» в обласному центрі не просто, а дуже просто. Щоб переконатися в цьому особисто, мені вистачило тридцяти килимів. І на вибачливий дискотеці, і в сумнозвісному селіщі «Будателів» на межі Донецька й Макіївки якщо не перший-ліпший, то принаймні другий логічно підказує, як саме «розв'язати проблему». Випадковий працівник міліції, з яким я згодом поділявся враженнями, лише зливає плевачки: «Можна же простіше довести таксі й кажеш, що тобі треба...».

Розповсюдження наркоманії в області останніми роками набуло характеру епідемії. За даними обласного центру здоров'я, 13 із 10 тисяч мешканців області перебувають на обліку як наркомани. Із тисяч підлітків кожний 150-й — у списках наркологічних закладів. Фактично, якщо брати до уваги і неароманів, кожні два дівчатині кожен мешканець Донецького регіону потребує спеціального догляду.

На початку нинішнього року міські районні центри соціальних служб для молоді провели соціологічні дослідження в проблемі наркоманії. Так, спеціалісти Горлівського міського центру констатували найбільшій вразливості у групах ризику становлять літча-старшокласники (16 вісатоків) та учні ПТУ (11 вісатоків класів і 13 вісатоків класів).

Володимирський районний центр опитав учнів десятих класів у селак і сміх. Результати невтішні: 80 вісатоків уживають алкоголь, 125 вісатоків цікавилися наркотиками. Результати аналогічні дослідженню в інших містах і районах області свідчать про широке розповсюдження наркотичних речовин є життєві проблеми, неорозуміння з батьками, а також приклади знайомих. Тобто швидка медична допомога, навіть найкваліфікованіша, тут не врятує.

Най не біда суцільної боротьби наркоманію раз і назавжди, — каже директор обласного центру соціальних служб для молоді Аліна Павлевіч. — Але праймне, щоб в молодіжному середовищі з'явилася неприязнь цього зла. І тут ми готові допомогти: організувати консультації, телефони довіри, роздати плакати, влаштувати концерти, залучити доробочівця.

— Підготовлено програму створення центру реабілітації літча-наркоманів, — приєднується до розмови начальник відділу соціально-психологічної роботи центру Ірина Бенчук. — Аналогічні заклади — клуб «Гарт» при Слов'янському районі соціальних служб для молоді допомагає наркоманам, що стали на шлях виправлення. Там працюють психологи, медики, і, головне, активно діють самі колишні наркомани. Інший приклад переконує.

Слово — зброя?

Два роки тому в області зафіксувався сплеск ВІА-інфекцій: за рахунок шпирцевих наркоманів. Якщо 1995 року зареєстровано 75 випадків зараження, 1996-го — 2070, то за півроку 1997-го — 3903 (загалом в Україні 16 тисяч ВІА-інфекцій). На графіку виходить так звані «спики» або щотижневі «підростки» на 100 випадків, спадуючи чимсь життя і здоров'я. У країнах, що зветься цивілізованими, та крива поведе плавно і горизонтально.

Та не лише в цьому особливості «чужих ХХ століття» на домашній землі. Понад 87 вісатоків інфекційних — молоді люди вік 19 до 39 років. 84 вісатоків з них одержали вірус через кров — під час ажання наркотиків. Оскільки традиція «шприца» лишається найнебезпечнішою з усіх різновидів «зілля», з огляду на майбутнись, наявність ВІА-інфекцій зростає. Теоретично загастити пожежу могло б, забезпечивши кожного наркомана персональним шприцем і стерильним розчином. Навій медицині це не під силу. Тож єдиний профілактичний засібом лишається самота, яка, значимий, зброя, але не всесильна.

— Є національна програма боротьби зі СНІДом, — нагадує Володимир Уладов, головний лікар обласного центру здоров'я, — є обласна програма. Але 90 вісатоків проблем лишається на місці медиків. Чому виявляють беззастовиць управління культури, спорту? Може, довести усе трохи засилати, мастає час запитувати, що зроблено. А саме якщо частка інфекційних перевищить поріг у 10 вісатоків населення, Україну спіткає нова хвиля африканських країн, приречених на вимирання.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

(Далі буде).

Освіта

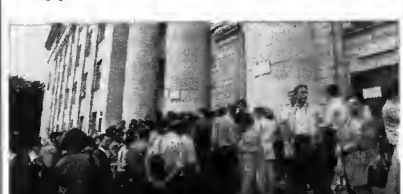
На навчання до Туреччини

П'ятдесятю копіями і двісті чотирьохсотісторіковий національній здобувачів випуск освіти в університетах Туреччини. Вони пройшли складний відбірковий конкурс. Протягом року студенти вивчали турецьку мову, потім, після додаткового тестування, кримчан розподілять до різних вищих навчальних закладів Туреччини.

Сьогодні з цієї країни здобувачів випуск кілька сотень кримськотатарських копіями та двісті. Крім того, 150 абітурієнтів, які представляють депортованих, за ціллювою програмою вирушають на навчання до кращих вузів України.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Економічну освіту — на міжнародний рівень

Днями відбулася конференція трудового колективу Київського національного економічного університету, на якій прийнято статут закладу. В цьому зазначено, що Київський національний економічний університет функціонує на засадах автономії і самоврядування з метою забезпечити світовий рівень професійної освіти.

Сьогодні Київський національний економічний університет — найбільший в Україні заклад вищої економічної освіти. До його складу входять Кіровоградський філіал та Кіровоградський факультет у Сімферополі, Чернівецький навчальний центр. Як повідомив президент КНЕУ, за останні п'ять років на радах університету докторські дисертації захистили 39 науковців, кандидатів — 225.

Навчальний заклад підтримує зв'язки з університетами Німеччини, Великобританії, Австрії, Франції, США.

Анатолій ОСАДЧИН.

Фото Сергія КОВАЛЮКА.

Милосердя взяли за правило

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Київ.

Медицина

Свобода як лікувальний чинник

Професор Девід Брендон із Великої Британії свого часу пережив психіатричний криз. Довелось лікуватися, але не в психіатричній лікарні звичайного для нас типу. Чотири роки він прожив у так званому груповому будинку. Це щось на кшталт маленького румунського, де мешкають, як правило, 4—6 чоловік. Там нікого не обмежує свобода пацієнтів, і вони мають змогу працювати.

Про такі підходи до лікування психічних негдт професор детально розповів на обласній конференції «Шляхи реформування соціальної допомоги психіатричним хворим у Житомирській області». Разом з лікарнями-психіатрами в її роботі взяли участь працівники управління соціального захисту.

На Залозі психічно хворих називають жителями звичайної обстановки, серед здорових людей. Вони

вільно розпоряджаються своїми коштами, працюють і навіть відкривають свої власні фірми.

Як зазначив Доктор Лоренцо Торезіні, викликувати хворого в умови психіатричної лікарні майже неможливо.

За словами головного психіатра обласної лікарні здоров'я, головного лікаря обласної психіатричної лікарні №1 Віктора Шумиленко, курсом лікування зарубіжного досвіду з урахуванням наших умов узгодо до, і головна ставка робиться саме на амбулаторне лікування. Найкращі результати дає лікування психіатричного бар'єру, щоб зменшити до лікарні-психіатра, як до терапевтичної, і звертатися за перших ознак хвороби, коли викликувати її значно простіше.

Житомир.

Олександр КАВЗ'Н.

Ринок праці

Студент — це звучить гордо. І безнадійно

Парадокс свободи: на Придніссяні з 30 тисяч безробітних майже половина мають вищу освіту. Одержати спеціальність, набити за безліч років і знову опинитися на вулиці. В обласному центрі зайнятості стурбовані перевернутим співвідношенням з вищою освітою. Цифри свідчать невтішно: на початок року зареєстровано 515 випускників, які можуть претендувати на роботу, але не знаходять її. З них 145 — зберулися в наступні місяці.

Схоже, така гірка доля спіткає молодих випускників Чернівецького педуніверситету. З 667 молодих педагогів лише 100 — у школах, 100 — у вчительських навчальних центрах, а решта — вільні дипломати. Через це і небадние, вкрай несприятелі рішення квоти першокурсників зменшено на 195 чоловік. Шанси потрапити до педуніверситету знизалися на третину!

За словами проректора Чернівецького державного інституту економіки та управління І. Желєзняк, цього року всі 600 випускників працевлаштувалися. В інституті визначили пункт на майбутні 2—3 роки на спеціалісти з обліку та аудиту, менеджменту у фінансових, податкових організаціях. Студенти, як правило, проходять практику в цих структурах де очікуються вакансії. При інституті працює 26 господарсько-технічних лабораторій, до роботи в яких залучають випускників вузу. До того ж, враховуючи зміни на ринку праці, вивчають нові спеціальності — агрономія, педеріація, земснарядництво. Саме у вузі здійснюється адаптація випускників до потреб регіону в цих фахіланців.

Поцілювшись ситуація з розподілом у Чернівецькому технікопедуніверситеті. Зі збільшенням кількості, з 267 випускників 232 вже залили на роботу на «Хіміо-

локом», «ЧезаПу», ЧАЕС та інші підприємства. Особливо понастило потрапити на високооплачувані посади операторів ЕОМ, потрібні в якій в обласному центрі дуже велика.

Переорієнтація вузів із урахуванням специфіки регіональних реалій, запитів виробництва, соціальної сфери дієюю мого порятку майбутнього випускника від безробіття. Така політика — суверена вимога діти.

Через брак фінансування ми вже й самі не маємо заробити, і не маємо виплатити допомогу по безробіттю, значає заступити директора обласного центру зайнятості Г. Карбасю. — Як я хочу вузи знати, вивчати з такою самою енергійністю дипломів, які ми бачимо, без урахування запиту життя, то який бюджет витратить таке марнотратство?

Сергій ПАНТЕНКО.

Чернівецька область.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибокі співчуття Надзвичайному і Повноваженому Послу України в Латвійській Республіці

МИХАЙЛОВСЬКОМУ Віктору Івановичу та його родичів з приводу такої втрати — смерті його дружини

Елеонора Володимирівна.

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ
ВКЛАДЫШИ
ТОПЛИВНАЯ
АППАРАТУРА
ТУРБОКОМПРЕССОРЫ
ЧП «СПАРК»
Київ, пр. 50-летия Октября, 10-В
Тел./факс: (044) 474-4177

Відзначаючи свій 4-річний ювілей, СП «Український мобільний зв'язок» надовго тільки з 1 по 25 липня унікальну можливість **БЕЗКОШТОВНОГО ПІДКЛЮЧЕННЯ** до мережі NMT-4501 то участі в розигрошу **СУПЕРПРИЗІВ**.

Український
Мобільний
Зв'язок
Ukrainian
Mobile
Communications

Інформацію про призи
Ви отримаєте в
інформаційній службі УМС
за тел. (044) 517-2838.

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!

Автомобіль
Opel Vectra

№ 1632 — тел. 247-2618 — подорож до Іспанії
№ 1298 — тел. 244-2933 — автомобіль Opel Vectra
№ 520 — тел. 243-5687 — подорож до Кипру
№ 526 — тел. 243-5888 — подорож на Адріатику

✓ Переможець має право
безкоштовної зміни номера телефону.

Виграшні номери будуть
опубліковані в газеті «Голос
України» після кожного рози-
грашу.

Весь липень —
БЕЗКОШТОВНЕ
ПІДКЛЮЧЕННЯ
та розиграш **СУПЕРПРИЗІВ!**

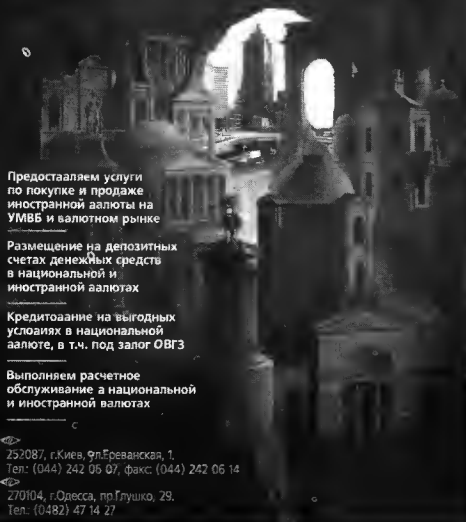
• Всі податкові зобов'язання несе той, хто виграв.
• Приз треба отримати на протязі двох тижнів з часу опублікування результатів розиграву.

✓ Поставач автомобілів — **SVT Fortuna**,
офіційний дилер Адам Опель АГ в Україні.

✓ Ексклюзивні закордонні тури —
Українська туристична компанія

Относительно хорошего вкуса все очень просто —
берется прежде всего самое лучшее.
(Оскар Уайльд)

Предоставляем услуги
по покупке и продаже
иностранной валюты на
УМВБ и валютном рынке

Размещение на депозитных
счетах денежных средств
в национальной и
иностранной валютах

Кредитование на выгодных
условиях в национальной
валюте, в т.ч. под залог ОВБЗ

Выполняем расчетное
обслуживание в национальной
и иностранной валютах

252087, г. Киев, пр.Березинська, 1.
Тел: (044) 242 06 07, факс: (044) 242 06 14

270104, г.Одесса, пр.Глушко, 29.
Тел: (0482) 47 14 27

ВЫПУСКНИКАМ ШКОЛ
МЕЖРЕГИОНАЛЬНАЯ АКАДЕМИЯ УПРАВЛЕНИЯ ПЕРСОНАЛОМ
ИПК руковождящих кадров Миннстерства образования Украины
объявляет набор
в КОЛЛЕДЖ МЕНЕДЖМЕНТА И БИЗНЕСА
по специальности

Квалификация
**МЕНЕДЖЕР (по специальности
АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА)**

Квалификация
МЕНЕДЖЕР СТРОИТЕЛЬНОГО БИЗНЕСА

Формы обучения
ДНЕВНАЯ и ВЕЧЕРНЯЯ

Формы обучения
**УПРАВЛЕНИЕ БИЗНЕСОМ
УПРАВЛЕНИЕ ПЕРСОНАЛОМ
УПРАВЛЕНИЕ ОФИСОМ**

Формы обучения
МЕНЕДЖМЕНТ В СТРОИТЕЛЬСТВЕ

В программе **двухгодичного обучения** менеджмент и маркетинг, финансовый менеджмент, бухгалтерский учет, правовое обеспечение управления фирмой, основы английского языка и компьютерной техники, введение в профессию (дополнительный) и другое.

Выпускникам выдаются дипломы о высшем образовании, а также международно признанный сертификат.

Обеспечение учебниками (входит в стоимость обучения)
Содержание в трудоустройство. Индивидуальное обеспечение общежитиями

Предоставляется право продолжения обучения в бакалавриате и магистратуре на льготных условиях.

Принимать заявки на обучение в Академию до 31 июля 1997 года в Украине и за рубежом.

252039, г. Киев, пр. Фрунзе, 2, МАУП
(044) 264-01-51, 264-02-58, 264-01-86

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ до 31 ИЮЛЯ 1997 года
Стоимость: \$300 и \$297 за обучение в Украине и за рубежом по курсу ИБМ

Відкрите акціонерне товариство «Завод «Кристал»»

запрошує акціонерів на перші загальні збори, які відбудуться
5 вересня 1997 року о 10.00 за адресою:

Миколаїв, пл. Суднобудівників, 3, Палац суднобудівників.

Реєстрація учасників зборів:

початок — 5 вересня 1997 р. о 8.00;

закінчення — 5 вересня 1997 р. о 9.30.

Порядок денний:

1. Затвердження статуту ВАТ «Завод «Кристал».
2. Затвердження внутрішніх документів акціонерного товариства.
3. Обрання керівних органів управління акціонерного товариства.
4. Про реструктуризацію підприємства.

Прийом пропозицій та зауважень до проектів внутрішніх документів припиняється за 10 днів до початку загальних зборів. З документами можна ознайомитися на заводі «Кристал», Миколаїв, вул. Декабристів, 41, тел. (0512) 36-31-44 та у реєстратора — Миколаївська філія КБ «Приватбанк», вул. Фрунзе, 27, тел. (0512) 50-01-71.

Оркмітет ВАТ «Завод «Кристал».

У номер

• Луцьк

Лихо не біда

Як уже повідомляли, наприкінці червня від шквального вітру і зливи постраждало 13 районів Волинської області, а найбільше — Камінь-Каширський, Ратнівський, Іваничівський, Любашівський, Старовишівський і місто Новоград-Волинський.

Сьогодні на 603 населених пункти, які після стихії залишилися без світла, працює електрострум. Надагально зв'язок з усіма сільськими районами, колективними сільськогосподарськими підприємствами, тривають інтенсивні роботи для системного відновлення абонентської мережі. На 70 відсотків виконано роботи з накріплення пошкоджених дахів будівель, розпочато землі роботи на будівництві нової школи в селі Раків Ліс Камінь-Каширського району, триває будівництво школи в селі Дачинів Ратнівського району. В жовтні цього року навчальні заклади мають стати до ладу.

• Донецьк

За слово друковане
замовили слово

546 тисяч гривень буде виділено з обласного бюджету для переплати на газети і журнали бібліотекам. Ошті жовні газети, які свідчать, що, за останні два роки кілька видувалися бібліотек на Донецькій зросла в 10 разів. Найактивнішими категоріями читачів залишаються студенти й пенсіонери.

• Сімферополь

«Зростання» вниз

Спад виробництва в Криму триває, і за перше півріччя він становив 31%, заявив міністр промисловості та енергетики автономної республіки Юрій Сісирський, інспектори на черговій нараді в кримському уряді. За його словами, в автономії поглиблюється платівка кризи, зменшуються надходження до бюджету, зростає напруга у соціальній сфері. Головними причинами такого становища міістр назвав низьку ефективність керування підприємствами з боку державних органів, слабкий контроль за використанням державного майна, відсутність чіткої державної політики стосовно вітчизняного виробника, іваную конкурентоспроможність виробленої продукції. А керівники підприємств скидаються на великі податки, відсутність кредитів та оборотних коштів, втрату ринків збуту, часте перепереження ставлення з боку органів контролю.

**Продаємо всеукраїнські
НДЦ України.
Тел. (044)
417-22-27, 417-27-51**

У «Дінамо» —
новий партнер

Футбол. Чемпіонат України. Вина ліга. 4-й тур. «Дінамо» — «Таврія», 3:0. 4000. 10 Репов, 13, 3, поавлі, 20 Шаленко, 18, 30 Дюпонт, 44. На 12-й хвилині з поля відлучено сімферопольського Вовкова (фот останньої мін). «Ворскла» — «Шахтар», 0:3. 10 000. 0.1 Зубов, 20, 02 Орб, 37, 03 Кравченко, 46. На 84-й хвилині Антоніо (Ворскла) не реалізував пенальті. «Дніпро» — «Торпедо», 4:0. 3000. 10 Паланин, 16, 20 Парфенов, 33, 30 Паланин, 30, 40 Коваленко, 88. «Чорноморськ» — «Зеніт», 1:0. 1500. Гусейнов, 16, з пенальті. «Ніва» — «Металург», 5:0. 700. 10 Турвський, 3, 20 А. Калиташев, 30, 30 Турвський, 33, 20 А. Калиташев, 09, 50 Самарко, 80. «Метур» — «Кіровоград», 2:0. 3000. 10 Богатир, 46, 20 Подласний, 31. «Прикарпаття» — «Зірка-НІБАС», 4:1. 4000. 0.1

Мартинов, 23, 1:1 Мостовий, 42, 2:1 Шумський, 50, 3:1 Рукав, 70, 4:1 Ринчун, 85. На 37-й і 55-й хвилині з поля відлучено відлучено кировоградського Мостового і Точилука. «Металург» — «Зірка», 1:0. 800. 0.0. Осесмер, 65.

«Шахтар», «Дінамо» — по 9 очок, «Дніпро», «Прикарпаття» — по 7, «Ніва», «Металург» — по 3, «Ворскла», «Металург» — по 6, «Кіровоград», «Зірка-НІБАС», «Карпати», «Чорноморськ» — по 3, «Зірка», «Торпедо» — по 1, «Таврія», «Металург» — по 0.

Узагалювання, гадаю, дуже гістий висока результативність в стартових турнірах чемпіонату. Особливо це стосується приєднання «Шахтаря», «Дінамо», «Дніпра», «Прикарпаття». Перебування в чільній групі іванофранківська — це не найпоширеніший сюрприз. От би тільки самобутній ставити і надалі не збавляти темпу і трити стабільно.

А чемпіон країни — київське «Ді-

намо» — минуло п'ятилітн отримав нового генерального спонсора. Ним став ексклюзивний виробник безалкогольних напоїв компанії «Кока-кола» в Україні — «Кока-кола Ампал Україна». Про це журналістам повідомив президент ФК «Дінамо» (Київ) Григорій Суксєт та генеральний директор компанії «Кока-кола Ампал Україна» Кевін Філіп.

І що по за птах — Берг?

Завтра київські динамівці на полі свого клубного стадіону проведуть перший матч вибіркового турніру Ліги чемпіонів. Новий суперник — чемпіон Уельсу «Баррі Таун». Цей клуб засновано в 1913 році. Протягом своєї історії клубу виступав у різних регіональних англійських лігах. А коли у 80-х почали розширюватися чемпіонати Уельсу, то «Баррі Таун» потрапив вліг турнірів і з шесті стартових. Потім — знову англій-

ські ліги. І от 1995-го поновилося уельське першості. І суперник київ, як і лічуть його, — на чиніх місцевих.

Граючому тренерові нашої гостес Гарті Бінетту — 34 роки. Але зваляв він прокукує полонісок, бо має дві дорослі дитини з попередніх шлюбів. Та у нього під рукою чимало хором виконавців. І найоптимальніший серед них — 22-річний форвард Болі Берд, який у попередньому чемпіонаті забив 42 м'ячі. Дуже цікаво подивитися на нього сьогодні, що він за ігрок (так переказується з англійської це прізвисько), на динамівському полі. Дочі, Болі Берд дуже активно запрошує до ідиного клубу з Трансвалу «Берніан».

Результативний форвард 135-річний форвард Кріс Пайк. Наїлітньо захище його Марк Овендейл. Мені шимим, у порівнянні з чемпіонатами Уельсу він становить своєрідний рекорд, відстоївши 1072 хвилин (1 «сесу»).

Як розповів колега з Шінінської Ірландії Рой Кіссон, наставник «Баррі Тауну» звертався по допомогу до головного тренера північноірландської збірної Дікса Армстронга. Ажте той добре знає травист збірної України і, зокрема, англійців. «Факторит «Дінамо», а не ми», — сказав Бінетт. «Але постарасмося зіграти грамотно і глибо. Особливо важко, на полі «Дінер Парк». Сподіваємося, що наші прихильники заповнять прийманий половину восьмитисячівних трибун».

Ориєнтовний склад «Баррі Тауну» на завтрашній полонісок: Овендейл (33 роки), Г. Еванс (21), Локон (23), Локон (20), Дюла (25), С. Еванс (26), Джонсон (28), Раст (25), Лосс (23), Пайк (35), Берд (22).

Матч «Дінамо» (Україна, Київ) — «Баррі Таун» (Уельс) призначено на 19.00. Виступ БРАЙДЦЬКИЙ.

Жетухалії ха печерському екваторі

Палітра регіону

Телебачення — це розкіш?

На Радішчій на Закарпатті настільки високі кошти, що передачі національного телебачення до місцевих мешканців «пробитися» не можуть. І хочі в компіант нині служую, депутати Радішчій міськради інновації сполучення невеликої телевежі на горі Ді неподалік райцентру.

Незабаром жителі Рахіва і навколишніх сіл матимуть змогу дивитися вітчизняні телепередачі. До речі, в районі вже працюють дві невеликі телевежі.

Сільським модникам

Оскільки побутове обслуговування в селі сьогодні залишає бажати краного, Велико-лучківське сільське споживче товариство Мукачівського району, очолюване Іваном Рубішом, вирішило взяти на себе і сферу побуту. Прикладом, у Великому Лучках у вільних підприємств спивоводства, кооператори відірвали чоловічу й жіночу продукцію, що користуються у селян популярно. На черзі — втепле мод і шивальні майстерні.

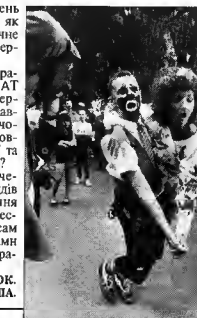
Попереду козаки йдуть

Войни-спортсмени 128-ї механізованої дивізії, що дислокуються в Закарпатті, вартує взяли участь у престижних міжнародних змаганнях з військово-спортивного орієнтування (гонка патрулів), що відбулися в угорському місті Пошуківці. Цього разу командира 111 компіат, і знову українським воїнам не було рівних. Вони вартує здобули золоті медалі і кубок переможців, значно випередивши за очками господарів турніру та команду США.

Закарпатська область.

Микола РІШКО.

Ензотика

Тетяна ПІРЖОЖОК.
Фото Юрія ВЕНТЕРША.

Провінція

Скакуни Деркула

230-те літо зустрів Деркульський кінний завод, що в Боловському районі Луцької області, заснований 1767 року за указом царин Катерини II як дівривний племенний.

Багато що пам'ятають стіни головної конюшні катеринівських часів — нині пам'ятник архітектури XVIII століття. Навіть не вони убрали в себе ірвання перших англійських, неополітанських, датських, іспанських і малярських коней, які поступили сюди 230 років тому. Волинні тур деркульські коняри і трапизонні арабські і казакські скакунів, привезених з Італії Персії. Залив вийшов легендарний кінь на кличку Гаммурабі, який прославляв уперше Росію на скачках в Англії.

Останні 40 років завод спеціалізується на виворощуванні скакунів і коней української породи турніру. Імня важкіша селекційна ознака — спортивна протезація. Скакуні найкращого в країні заводу відмінно зарекомендували себе в класичних видах кінного спорту, добувалися успіхи на іподроміх і в кінному багатоборстві, мають попит на міжнародних аукціонах.

На знімку: ветеран-коняр М. Гринюнов з вивантаженими.

Фото Валерія ЛІСНОГО (ЛНАУ) — Укрінформ.

Вактуси в саду

Співробітники Нікільського ботанічного саду відзначили першу річницю створення в Європі орнаментальних катедр. Тут згідно понад тисяч видів цих екзотичних рослин, причому деякі з них на своїй історичній батьківщині загрожено Червоною книгою. За минулий рік катедру орнаменту в Нікільському ботанічному саду відвідали майже 9 тисяч туристів, у тому числі й 3 за кордоном.

Крим.

Володимир ПРИТУЛА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора).
Редактори: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для дощок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
• Републіка не повертає.
• Ілюстрації з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про рестрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
• Редакція не замилює подіє подіє авторів публікацій.
• За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі й
понеділка)
українською
і російською мовами.
Код 69555.
Тираж 246242.

Комітет
друку
визначив
«Голос України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.
ІЗ 3 4 5 6 7 8 9
З 34. 0311133.